

Festivalska biblioteka
JULIJE BALOVIĆ

LIRICA br. 1

KLAPSKE OBRADNE NARODNIH PJESAMA IZ BOKE
po zapisima Ludvika Kube iz 1907. g.

NVO Međunarodni festival klapa Perast
Perast, jul 2013.

Festivalska biblioteka JULIJE BALOVIĆ

Notna edicija:

LIRICA BR. 1

*Klupske obrade narodnih pjesama iz Boke:
po zapisima Ludvika Kube iz 1907. g.*

Izdavač:

NVO MEĐUNARODNI FESTIVAL KLAPA PERAST
MZ Perast 85336, www.festivalklapaperast.com

Za izdavača:

MILAN KOVAČEVIĆ
Izvršni direktor Festivala

Urednici izdanja:

Dr ZLATA MARIJANOVIĆ
Dr JAKŠA PRIMORAC

Izvršni urednik:

MILAN KOVAČEVIĆ

Notografija:

MARINA MIRKOVIĆ
DANIJELA KERŽIĆ

Dizajn i priprema za štampu:

DUBRAVKO STAMATOVIĆ
TRICEN D.O.O. – Kotor

Korice:

DUBRAVKO STAMATOVIĆ

Štampa:

NIP „GOSPA OD ŠKRPJELA“ – Perast

Tiraž I izdanja:

100

ISSN 2336-9442

Realizaciju su pomogli:

MINISTARSTVO KULTURE
CRNE GORE

SKUPŠTINA OPŠTINE
KOTOR

POMORSKI MUZEJ CRNE GORE
KOTOR

Riječ izdavača

Savremene klapske obrade Kubinih zapisa

Već nekoliko godina u nevladinoj organizaciji *Međunarodni festival klapa Perast* pripremamo sopstvenu muzičku ediciju, vjerujući da ljubiteljima klapskog pjevanja, muzičkim stvaraocima i članovima brojnih klapa možemo ponuditi vrijedne sadržaje iz oblasti klapske muzike. Naša biblioteka nosi ime po znamenitoj ličnosti iz Perasta, **Juliju Baloviću** (1672–1727), piscu *Peraške hronike* iz 1714. godine i jednom od prvih sakupljača narodnih pjesama ovoga kraja.

Vrhunac naših izdavačkih napora je svakako ovogodišnje izdanje knjige *Pjesme dalmatske iz Boke Ludvika Kube* (1907. g.) etnomuzikologa dr **Jakše Primorca** i dr **Zlate Marjanović**, čije osvrte možete pročitati i u ovom prvom izdanju *Lirice*. Ova izvanredno važna knjiga se zasniva na notnim zapisima češkog folkloriste **Ludvika Kube** (1863–1956), jednog od najznačajnijih zapisivača narodne muzike južnoslovenskih naroda. Za nas su svakako najinteresantniji 155 sačuvanih zapisa pjesama iz Boke iz 1907. godine.

Pripremajući XII Međunarodni festival klapa u Perastu, na kojemu smo planirali svečano predstavljanje ove knjige, naš uvaženi saradnik prof. **Jasminko Šetka** predložio nam je da notne zapise Ludvika Kube ponudimo savremenim kompozitorima s molbom da ih obrade za klapske izvedbe. Poznavajući klapskog pjevanja svakako znaju da je Jasminko Šetka proslavljeni voditelj klapa, koji je sa splitskom klapom „Šufit“ uzastopno od 2006. do 2008. godine osvajao prve nagrade stručnog žirija i publike na prestižnom festivalu klapa u Omišu. Već par godina prof. Šetka nam pomaže u umjetničkom oblikovanju festivala i seminarskim pripremama naših domaćih klapa.

Njegovom i našem pozivu da savremeno obrade stare notne zapise Ludvika Kube vrlo rado su se odazvali kompozitori: **Krešimir Magdić** iz Dubrovnika, **Mario Katavić** iz Sarajeva, **Vanda Ferić**, **Ana Kodrić** i **Vinko Didović** iz Splita, **Jure Šaban Stanić** iz Omiša i **Zlatko Baban** iz Podgorice.

Dana 28. jula 2013. godine, na posebnoj festivalskoj večeri u Perastu, u programu *Renesansa bokeljske pjesme* u čast ličnosti i djela Ludvika Kube, premijerno će biti izvedeno preko dvadeset navedenih klapskih aranžmana. Izvešće ih klape iz Crne Gore i okruženja, a među njima će po prvi put nastupiti i najmlađi pjevači dječjih horova sa pjesmama iz Boke.

Sa zadovoljstvom objavljujemo obrade uvaženih autora, uvjereni da je to najbolji doprinos Kubinoj životnoj misiji da njegovi notni zapisi nastave da žive u beskrajnom i bezvremenom svijetu muzike. Nadamo se i da će ovo malo klapsko bogatstvo biti primjer i poziv brojnim muzičkim stvaraocima da nalaze inspiraciju u starim Kubinim notnim zapisima iz Boke. Na lijevoj stranici uz obrade donosimo i originalne, naučno obrađene Kubine notne zapise, ali i izvorne potpune tekstove pjesama koje Kuba nije zapisao, a pronašli smo ih u drugim izvorima. Sve je to začinjeno i naučnim komentarima urednikâ. Takođe, na nekoliko stranica donosimo uz ilustracije i odabrane izvode iz poglavlja „Boka“ Kubine knjige *Čtení o Dalmácii: Cesty a studie z roku 1890 – 1912*. (Prag, 1936., str. 210–226).

Donosimo nekoliko izvoda iz kratke hronologije nastanka klapskih obrada koje objavljujemo. Naše pismo s molbom za saradnju uputili smo na adrese autora 12. decembra 2012. godine. Već 20. decembra dobili smo obradu „Oj, pelin, pelinče“ gospodina Vinka Didovića, što je bila prva klapska obrada zapisa Ludvika Kube za naš Festival. Nedugo zatim, u februaru 2013., od gospodina Didovića dobijamo i drugu pjesmu uz pismo koje citiramo:

„Poštovani, u prilogu vam šaljem obradu napjeva *Hoda, hoda preko polja*. Kao što i sami vidite, napjev nema ništa s klapskim pjevanjem. Nisam baš upućen, no čini mi se da bi mu porijeklo moglo biti iz šire unutrašnjosti (južne Srbije, Bosne...). Kako bih dobio bogatiji muzički razvoj, sažeo sam tekst i doskladao neke dijelove. Nadam se da to ne izlazi iz okvira koje ste zadali. Povišeni VII. stupanj u četvrtom taktu Kubinog zapisa zanimljiv je s etnomuzikološkog aspekta, no nisam ga upotrijebio jer mi za ugođaj skladbe više odgovaraju *prazne* kvinte na V. stupnju. Oznake za tempo, dinamiku i karakter prepuštam voditeljima i izvođačima.

Srdačno, Vinko Didović.“

A od gospodina Marija Katavića 8. februara primamo kratko pismo:

„Dragi prijatelji, pošto se neko vrijeme niste javljali, ja sam se malo „poigrao“ pa vam šaljem više kompozicija tako da nemate problema i dilema oko preklapanja s kompozicijama drugih autora. Ja sam iskoristio postojeće tekstove pa ukoliko bude nejasnoća i promjena, možete mi javiti da preradim.

Pozdrav iz Sarajeva, Mario Katavić.“

Uz ovo kratku obavijest pristiglo je čak *sedamnaest* njegovih obrada.

U zaključku ovog teksta evo i nekoliko zapažanja i objašnjenja uvaženog maestra Krešimira Magdića, autora koji je svojim brojnim ostvarenjima klapskom pjevanju dao sasvim posebno stilsko obilježje i iznad svega vanrednu muzičku vrijednost:

„Generalno uzevši, zapisi izvornih narodnih napjeva L. Kube u Boki slični su melodijski i tekstualno napjevima koje je L. Kuba zapisao u gradovima i mjestima diljem hrvatske obale Jadrana i bliskog mu zaleđa (Dubrovnik, Metković, Makarska, Omiš, Split, Trogir, Imotski...). Tako se graf melodije Kubina zapisa popijevke *Soko leti iznad Budve grada* obilno zrcali u orisima napjeva *Lijepe li su Cavtajke djevojke*, praizvedenog na VII. Festivalu dalmatinskih klapa u Omišu 1973. g. (Klapa „Maestral“, Dubrovnik). Kao primjer sličnosti literarne tematike popijevaka naveo bih tekst pjesme *U nediju večerala jedna mlada gospojica*, koju je na VIII. FDK u Omišu praizvela klapa „DC Vranjic“ u zapisu i obradi Ljube Stipišića Delmate, a inačicu teksta, samo s drugim napjevom, nalazimo među zapisima narodnih popijevaka iz Boke.

Iz obilja Kubinih zapisa za potrebe Festivala klapa u Perastu izdvojio sam i obradio tri karakterno različite popijevke iz Mula u Boki kotorskoj: prvu, koja pripada podvrsti izvornih tradicionalnih gradskih pjesmica dalmatinskog podneblja starije dobi (*Sinoć mi djevojka za gradom zaspala*); drugu, temeljenu na elementima „pjevanja uz kolo“ iz šire unutrašnjosti (*Što je bilo, jagodo*); i, treću (*Teško travi koja kose nema*), koja je sazdana iz fragmenata više gradskih pjesmica s univerzalnim pripjevom (*Marice moja*) i tematskim proširenjem posuđenim iz popularne starogradske popijevke iz šire unutrašnjosti (*Sjećaš li se onog sata*). Sve tri popijevke obradio sam za mušku klapu, doslovno poštujući Kubine zapise koji su uvjetovali brzinu i karakter izvođenja, tekst, melodiju, okvirni dvoglas, hod stupnjeva, krivulju harmonske napetosti, sola, unisona i homofono/polifono pjevanje.

Za potrebe koncertnog izvođenja na više mjesta pridodao sam napjevima nedostajuće kitice teksta posuđene iz fundusa sličnih etnomuzikoloških zapisa (inačica).

Dubrovnik, 4.6.2013., Krešimir Magdić.“

Pred Vama je, dakle, poštovani ljubitelji klapskog pjevanja, prvo izdanje *Lirice*. Naziv naše festivalske notne edicije je višeznačan. *Lirica* ili *lijerica* je drevni narodni gudački instrument mediteranskog porijekla s tri strune, koji se nekad svirao u Boki Kotorskoj i širom Jadrana. Danas se zadržao najviše na dubrovačkom području. *Lirica* je takođe deminutiv za grčku *liru* na kojoj su svirali pjesnici, ali i opšti latinski naziv za poeziju.

U sljedećim izdanjima u *Lirici* možete pronaći dio stvaralaštva prof. Nikole Gregovića, Milorada Minje Vučetića, starijih i savremenih bokeljskih autora, nove klapske pjesme sa posljednjih festivala u Perastu... A kasnije – vidjet ćemo – svakako nešto vrijedno iz oblasti klapske muzike.

Dozvolite da ovdje istaknemo i veliku zahvalnost prvenstveno autorima čije obrade objavljujemo i prof. Jasminku Šetki na nemjerljivoj podršci. Zahvaljujemo i Pomorskom muzeju u Kotoru koji nam je besplatno ustupio dragocjene istorijske slike i grafike iz svog fonda da ukasimo ovo izdanje. Sasvim posebnu zahvalnost dugujemo našim prijateljima i saradnicima dr Zlati Marjanović i dr Jakši Primorcu. Bez njihovog spominjanja L. Kube 2011. g. i predanog rada na knjizi, ovo izdanje bi možda izašlo u nekom drugačijem obliku, s drugim sadržajima i možda u nekom drugom vremenu.

Milan Kovačević

F. Carrara: *Rišnjani*, litografija iz putopisa (1846)

U harmoniji starog i novog

Prvi broj notne edicije *Lirica* iz festivalske biblioteke „Julije Balović“ sastoji se od trideset i osam pesama namenjenih klapskom izvođenju. Oko ovog prvog broja okupili su se renomirani autori: Zlatko Baban, Vinko Didović, Vanda Ferić, Mario Katić, Ana Kodrić, Krešimir Magdić i Jure Šaban-Stanić, da na dostojan način spoje atmosferu autentičnosti, svoju profesionalnost i umetničku osobenost. Uz sve to, objedinjeni samo jednim motivom – notnim zapisima pesama iz rukopisa *Pjesme dalmat-ske iz Boke*, koje 1907. godine u Boki Kotorskoj beleži češki slikar, folklorista i melo-graf Ludvik Kuba (1863–1956).

Rukopis poput Kubinog jeste dragocena retkost na prostoru Boke Kotorske, ne samo svojim postojanjem, već i prikazivanjem Bokelja, njihovog života i njihove mu-zičke kulture višedimenzionalno, počev od lokalnih načina iskazivanja muzikom do prizvuka uticaja većih kulturnih prostora. Ovaj rukopis se svakako može shvatiti i kao zaveštanje Bokeljima, kako onima koje te 1907. godine Kuba sreće i čije pevanje melografiše u Mulu, Kotoru, Perastu, Risnu i Tivtu, tako i svim njihovim potomcima-po-muzici. Upravo zbog toga Kubine bokeljske pesme nisu prepuštene same sebi da kao deo nostalgичnog i anahronog svedočanstva daleke prošlosti patinirane tavore u nekakvom naučnom radu ili arhivi. One su kao nadahnuće poslužile vrhunskim au-torima čije obrade čine ovu *Liricu*, dobijajući takvim pristupom mogućnost da dose-gnu drugačiju perspektivu i postanu deo svojevrsnog ciklusa. Odabranim i obrađe-nim pesmama iz rukopisa Ludvika Kube pružena je prilika da se ponovo vrate na mesta iz kojih su potekle – među Bokelje, da među njima ponovo zažive na način sli-čan onome u doba Kubinog boravka 1907. godine. Da se jednom davno opevane *što-rije* o bokeljskim ljubavima, nadanjima, čežnji, tuzi, *škercima*, mudrostima, *feštama*, opet *šotovoće* raspletu u svekoliки život današnji bokeški...

Ove pesme su stoga u *Lirici* broj 1 dvostruko ovekovečene zapisima, kako onim autentičnim Kubinim tako i onim uobličanim i izraženim u skladu sa aktuelnim poi-manjem i prezentovanjem dalmatinske i bokeljske klapske pesme. A sve to samo sa jednim ciljem – da na prijemčiv način bokeljske stoletne pesme budu bliske, razum-ljive, drage i dostupne svima onima koji ih prepoznaju kao svoje.

Možemo li vratiti sat unatrag pa zamisliti šta bi Ludvik Kuba kazao kada bi vi-deo *Liricu*: da li bi bio nostalgичan sećajući se te 1907. godine i sebe među Bokeljima, da li bi dao iskren sud o svom terenskom radu, da li bi nam otkrio koliko je bio željan novog znanja, kolika je bila njegova težnja za otkrivanjem novih muzičkih svetova? Ili bi nam čak otkrio svoja najskrivenija nadanja da ono što je začeto u jednom ruko-pisu jednom, nekada, ikada, preraste u nešto mnogo veće?

Na sve ovo posredno daje odgovore *Lirica* broj 1, nastala prvenstveno zahvaljujući etnuzijazmu i umešnosti Ludvika Kube, a zatim i snažne volje svih onih koji su je realizovali pronalazeći u Kubinom rukopisu veliku inspiraciju i podstrek. U njoj nisu samo stari i novi zapisi jednog dela pesama iz bokeljskog opusa u kojima se sledi Kubina osnovna misao-vodilja otelotvorena rukopisom. U *Lirici* broj 1 se prepoznaje i snažna želja i namera da se produži jedno od onih putovanja bokeljskom muzičkom tradicijom na koja se retko ko, pogotovo u Kubino vreme, upušta. Da godine na tom putovanju očigledno nisu merilo, pokazuju upravo odabrane, a obrađene pesme iz njegovog rukopisa koje se mogu i nakon toliko godina od beleženja nameniti klapama. I tu dolazi do onog „povratnog talasa“ kojeg Kubine bokeljske pesme iz *Lirice* mogu prouzrokovati, iz kojeg bi ova *Lirica* kao prva u nizu mogla biti putokaz svima budućim ne bi li i te naredne *Lirice* postale i ostale jedan od prepoznatljivih delova bokeljske muzičke tradicije. A sve to iz želje da se pesme iz svih *Lirica* nadalje, a prema rečima pokojnog kompozitora Nikole Gregovića iz Kotor, pevaju *iz zadovoljstva, gušta*,* nenametljivo, ali dosledno, kreirajući jedinstveni muzički svet dostojan Bokelja.

Na Duhove – Trojice, 2013. godine

Dr Zlata Marjanović

---

* Gregović, Nikola. 2006. *Antologija klapskih pjesama*. Kotor: [bez izdavača], str. 5.

Ludvik Kuba opet u Perastu

Dvije gospođe, Katina Burović i Kate Niković, pretpostavimo da su bile zrelije dobi, pjevale su pjesme koje su znale i voljele jednom češkom slikaru nepoznatoga rujanskog dana 1907. godine u Perastu. Vjerojatno je bilo popodne i zrake smirenoga ranojesenjeg sunca su obasjavale dozrele smokve, šipke i kostanje, prelamajući se nad morem i Vrmcem i pomičući se lagano od škojā prema Verigama. Ono što su gospođe tada otpjevale, a skromni Čeh, imenom i prezimenom Ludvik Kuba, zapisao u note, bilo je dragocjeno, ne samo sadržajem nego i samim izvođenjem. Katinin i Katin glas je, vjerujemo to, uvjerljivo i svečano zvonio pred strancem, jer je Ludvik u notama zapisao da su bez neke treme bogato i svaka na svoj vlastiti način ukrašavale melodije, što u takvom obliku nije dosad zabilježeno nigdje u ostalim bokeljskim glazbenim izvorima, a uz to je i teško izvodivo današnjim naraštajima pjevača. Znači, dvije Kate bile su vrsne i kreativne umjetnice.

Nakon punih sto i šest godina od toga nesvakidašnjeg događaja netko će u Perastu, ovoga puta na pozornici i pred puno više glazbenih stručnjaka, opet pjevati pjesme dviju Katā koje se, eto, nijesu izvodile već desetljećima. Neće u pjevanju biti usamljen/a jer su i Katina i Kate znale pjevati u družini kao što su pjevale i nasamo sebi za gušt. Pjevanje s više ljudi je privilegij i neopisivo zadovoljstvo. U glazbenom pogledu Boka poznaje dvije vrste takvoga skupnog pjevanja: jednoglasno i višeglasno. Laiku bi ovakva definicija mogla biti nerazumljivom: pa kako više ljudi može pjevati jednoglasno, znači jednim glasom? Može, jer u glazbenom smislu pjevaju samo jednu melodiju koja se ne razdvaja u više paralelnih, međusobno usklađenih, dionica. Skupno jednoglasje je kao vrsta pjevanja specijalitet upravo Boke i zadržalo se u njoj sve do danas, usprkos svim modernim glazbenim vjetrovima 20. stoljeća koji gotovo da su ga uspjeli otpuhnuti u zaborav. Ludvik Kuba nam je puno ispričao o značajkama toga najstarijeg sloja bokeljske vokalne glazbe.

Kada govorimo o skladnom pjevanju u više dionica, najčešće ga imenujemo vokalnim višeglasjem i harmonijom. Riječ harmonija na grčkom izvorniku uostalom i znači sklad, jednako među ljudima kao i u glazbi. Sukladno tome, pjevanje više ljudi podrazumijeva i uključuje unutarnju duševnu harmoniju svakog pojedinca koja počiva u međuljudskom prijateljstvu i ljubavi i stapa se izvedbom u savršen obogaćeni zvuk zajedništva kojemu svaki pojedinačni glas dariva svoju boju, toplinu i osjećaj, a ne samo duljinu i visinu tona. Boka je nadaleko poznata i po tradicijskom klapskom, eminentno višeglasnom, pjevanju. Do sada nijesmo puno znali o njegovoj povijesti. Kubini notni zapisi iz 1907. donose puno važnih, rekli bismo i prevažnih, podataka u

tom pogledu. Nama je najvažniji onaj da su korijeni klapskog pjevanja u Boki puno snažniji nego što smo do sada mislili da jesu.

Boka je, kako Kubine note vrlo snažno svjedoče, u 19. i početkom 20. stoljeća imala bogatu praksu dvoglasnog, troglasnog i četveroglasnog pjevanja. Ono je bilo posve srodno istom takvom glazbenom izričaju u susjednoj Dalmaciji i iz tog je pjevanja neposredno izniknulo današnje bokeljsko klapsko pjevanje. Višeglasno pjevanje koje Kuba u Boki tako sustavno bilježi nije, međutim, u njegovu vremenu bilo u svojevrsnoj sjeni istovrsnoga dalmatinskog pjevanja. To se događalo puno kasnije, tek od 1960-ih, s usponom dalmatinske popularne glazbe i organiziranoga klapskog pjevanja. Iako mnogi izvođači i poklonici klapskoga pjevanja od tada sve do naših dana smatraju da je ono „uvezeno“ iz Dalmacije u Boku kao relativno nova tradicija, ovdje sada moramo jasno i glasno istaknuti da Boka ima svoju zasebnu i veoma dugu klapsku tradiciju, što ne bismo znali da nam to nije prikazao Ludvik Kuba!

Iz gorerečenoga je posve jasno da današnji Međunarodni festival klapa u Perastu s ovim češkim slikarem, putopiscem i, nadasve, etnomuzikologom povezuje jedna snažna duhovna nit. Kuba je jedan od najvažnijih istraživača tradicijske glazbe slavenskih naroda u drugoj polovici 19. i prvoj polovici 20. stoljeća. Peraški je festival, opet, danas vjerojatno najizgrađenija klapska institucija izvan Hrvatske. Između pojedinca i ustanove znade se katkad izgraditi osebujuan odnos. Ako je riječ o ljudima koji fizički nisu dulje vremena među nama, obično govorimo o tome da se određenom zaslužnom čovjeku konvencionalno odaje počast dosta pasivnim sjećanjem poput davanja imena ustanovama i ulicama, izrade raznovrsnih spomen-obilježja i povremenim donošenjem vijenaca. Ovdje, nasuprot tome, počast pojedincu vrlo aktivno odajemo pjevanjem glazbene baštine koju je zabilježio. Naravno, time iskazujemo još veću čast i počast samoj baštini jer je u živom obliku njegujemo, izvodimo i predajemo mlađima.

Proteklo je stoljeće i još koja godina otkad je Kuba mjesec dana boravio u Boki da zapiše u notama tradicijsko pjevanje, slika pejzaže i portrete te opiše Boku u kraćem putopisu. Je li to puno ili malo vremena, ostavimo svakome da ponaosob sudi. Ludvik Kuba, usamljeni umjetnik i osobenjak s mnoštvom talenata, siromah čija je zanesenost tradicijskom glazbom i kulturom Slavena imala vulkanske razmjere, ostavio je 155 zapisa tradicijskih pjesama iz Boke. Note su desetljećima ležale u prašini zagrebačkog etnološkog arhiva Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Izvukli smo ih na svjetlo dana, znanstveno obradili i dali modernim skladateljima da ih prilagode današnjem klapskom pjevanju. Nadamo se da će bokeljska epizoda Kubina stvaralaštva ovim projektom, koji uz Liricu uključuje i objavljivanje znanstvene knjige, ostaviti značajan pečat u budućnosti.

Dr Jakša Primorac

1. (2)

Zlatni kove i srebreni

Perast. G. Rossi

Počasnica: krsno ime, svatovima

Andante

Zla-tni ko-ve i sre-bre-ni, [da ti mno-go sjaš,] da ti mno-go sjaš,
 i o-ko, i če-lo, sve ti, I-vo, ve-se-lo, ve-se-lo!

1. Zlatni kove i srebreni, da ti mnogo sjaš,
 zlatni kove i srebreni, da ti mnogo sjaš!
 I oko, i čelo, sve ti, Ivo, veselo, veselo,
 i oko, i čelo, sve ti, Ivo, veselo, veselo!
2. Domaćine, mudra glavo, da mnogo ti znaš,
 domaćine, mudra glavo, da mnogo ti znaš!
 I oko, i čelo, sve ti, Ivo, veselo, veselo,
 i oko, i čelo, sve ti, Ivo, veselo, veselo!
3. U vijeću seoskome velik ti je glas,
 u vijeću seoskome velik ti je glas!
 I oko, i čelo, sve ti, Ivo, veselo, veselo,
 i oko, i čelo, sve ti, Ivo, veselo, veselo!

Mario Katavić je u obradi slijedio cjeloviti tekst pjesme prema zapisu Ludvika Kube, razdijeli-
 vši stihove kratke svadbene počasnice u tri zasebne strofe. Tekst se može nadopuniti drugom cje-
 lovitom strofom prema varijanti iz Risna „Žarki kove i srebrni“, iz: Karadžić Stefanović, Vuk. 1849.
 Kovčević za istoriju, jezik i običaje Srba sva tri zakona. Beč: Štamparija Jermenskoga manastira,
 str. 83:

*U tebe su zlatni noži i svileni pas.
 Više valja, domaćine, tvoj poštenu glas,
 nego tvoji zlatni noži i svileni pas!*

Zlatni kove i srebreni

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Perast.
Obrada: Mario Katavić, 2013.

Andante

S

1. Zla-tni ko-ve i sre-bre-ni, da ti mno-go sjaš, zla-tni ko-ve
2. Do-ma-ći-ne, mu-dra gla-vo, da mno-go ti znaš, do-ma-ći-ne
3. U vi-je-ću se-o-sko-me ve-lik ti je glas! U vi-je-ću

A

7

S

i sre-bre-ni da ti mno-go sjaš. I o-ko, i če-lo, sve ti (I-vo)
mu-dra gla-vo, da mno-go ti znaš
se-o-sko-me ve-lik ti je glas!

A

14

S

ve-se-lo, ve-se-lo! I o-ko, i če-lo, sve ti (I-vo) ve-se-lo, ve-se-lo!

A

2. (4)

Junak jezdi kroz selo

Kotor-Perast. G. Rossi

Moderato

Ju - nak Je - zdi kroz se lo, sr - ce mu je ve - se - lo.
 5 Dje - voj - ka mu za - sje - la na li - va - di kraj se - la,
 9 Od - vr - gla se od ro - da ka - o pče - la od ro - ja,
 13 dje - voj - ka mu za - sje - la na li - va - di kraj se - la.
 od - vr - gla se od ro - da ka - o pče - la od ro - ja.
 19 Pri - vi - la se ju - na - ku ka - o svi - la bum - ba - ku. I o - ko, i če - lo,
 sve ti, I - vo, ve - se - lo, ve - se - lo!

Junak jezdi kroz selo,
 srce mu je veselo.

/: Djevojka mu zasjela
 na livadi kraj sela.: /

/: Odvrgla se od roda
 kao pčela od roja.: /

Privila se junaku
 kao svila bumbaku.

I oko i čelo, sve ti, Ivo, veselo, veselo!

Mario Katavić je u obradi slijedio cjeloviti tekst prema zapisu Ludvika Kube. Kubin je zapis ove bokeljske svadbene počasnice antologijskog značaja gotovo identičan zapisu u peraškom Zborniku Nikole Burovića, nastalom oko 1690. godine. U XIX, a ponegdje i u XX vijeku, počasnici *Junak jezdi kroz selo* nalazimo varijante i u drugim mjestima Boke, kao i u južnoj Dalmaciji: na Šipanu, Pelješcu i Korčuli.

Junak jezdi kroz selo

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Kotor-Perast.
Obrada: Mario Katavić, 2013.

Moderato

T

1. Ju-nak je-zdi kroz se-lo, — sr-ce mu je ve-se-lo. 2. Dje-voj - ka mu za-sje-la
3. Od - vr - gla se od ro-da
Oj, —

B

7

T

na li - va - di kraj se - la, dje - voj - ka mu za - sje - la na li - va - di kraj se - la.
ka - o pče - la od ro - ja, od - vr - gla se od ro - da ka - o pče - la od ro - ja.

B

13

T

Pri-vi - la se ju-na-ku ka - o svi - la 1. bum-ba-ku, 2. bum-ba-ku.

B

3. (5)

Vesel'mo se, braćo

Kotor-Perast. G. Rossi

Počasnica

Allegro

Ve-sel'-mo se, bra-ćo, kad se sas-ta - smo, Sva-ki uz-mi svo-ju ča-šu, vrije-dan je - si
tu - ga, ža - lost pro-đe kad se vi - dje - smo.

lju-bav na - šu! Lije-po i - me I - vo, Bog te ži - vi - o!

1. Vesel'mo se, braćo, kad se sastasmo,
tuga, žalost prođe kad se vidjesmo.
/: Svaki uzmi svoju čašu, vrijedan jesi ljubav našu!
Lijepo ime Ivo, Bog te živio! :/
2. Je li tako, braćo, Bog nas živio?
Svak iz svoje čaše vince ispio!
/: Svaki uzmi svoju čašu, vrijedan jesi ljubav našu!
Lijepo ime Ivo, Bog te živio! :/
3. *Stalnost prijateljstva ništa ne kvari,*
za dušmansku zlobu nitko ne mari.
/: Svaki uzmi svoju čašu, vrijedan jesi ljubav našu!
Lijepo ime Ivo, Bog te živio! :/

Mario Katavić je nadopunio tekst treće strofe prema varijanti pjesme „Vesel'mo se braćo“ iz: Deželić, Gjuro Stjepan. 1865. *Pjesmarica ili sbirka rado pjevanih pjesama*. Zagreb: Naklada i tisak Dragutina Albrechta, br. 585, str. 718-719. Ova pjesma pripada žanru napitnica iz narodno-preporodnog razdoblja prve polovine ili sredine XIX vijeka. Bila je popularna u nekim sredinama u Boki i Dalmaciji i u XX vijeku.

Vesel'mo se, braćo

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Kotor-Perast.

Obrada: Mario Katavić, 2013.

Allegretto

T

Ve-sel'-mo se, bra - ćo, kad se sa - sta - smo. Tu - ga, ža - lost
 Je - li ta - ko, bra - ćo, Bog nas ži - vi - o? Svak iz svo - je
 Ra - dost pri - ja - telj - stva ni - šta ne kva - ri. Za duš - man - sku

B

sa - sta - smo
 ži - vi - o
 ne kva - ri

Ve-sel'mo se kad se sa - sta - smo.
 Je li ta - ko, Bog nas ži - vi - o,
 Pri - ja - telj - stva ni - šta ne kva - ri.

6

T

pro - đe, kad se vi - dje - smo. Sva - ki uz - mi svo - ju ča - šu, vrije - dan je - si
 ča - še vin - ce i - spi o! ni - ko ne ma - ri.

B

Tu - ga pro - đe kad se vi - dje - smo.
 svak iz svo - je vin - ce i - spi o!
 za duš - man - sku ni - ko ne ma - ri.

12

T

lju - bav na - šu, lije - po i - me (I - vo), Bog te ži - vi - o!

B

4. (6)

Pi'mo, braćo, pi'mo

Kotor. G. Rossi

Allegro

1. /: Pi'mo, braćo, pi'mo
da nas niko ne čuje! :/
Da nas niko, da nas niko, da nas niko ne čuje,
da nas niko, da nas niko, da nas niko ne čuje!
2. /: Popij i tu drugu
da ti obje probudu. :/
Ako nećeš tu popiti, nemao se čim pokrit',
Ako nećeš tu popiti, nemao se čim pokrit'!
3. /: Neg' te žena bubala
dok ti duša ispala. :/
Da bi čim, neg' ničim, već držalom motičim,
da bi čim, neg' ničim, već držalom motičim!

Mario Katavić je nadopunio tekst druge i treće strofe prema peraškoj varijanti srodne bokelj-ske šaljive napitnice „Popij i tu drugu“ iz: Karadžić Stefanović, Vuk. 1841. *Srpske narodne pjesme. Knj. 1. U kojoj su različne ženske pjesme.* Beč: Štamparija Jermenskoga manastira, br. 149 („Peraške počašnice. Kad se ko zateže, te ne će da pije“), str. 89. Tekst „Popij i tu drugu“ pjevao se u Boki kao zasebna pjesma s vlastitom melodijom ili kao pripjev drugim pjesmama, moguće i ovoj pjesmi. Jedina izravna i nažalost nepotpuna varijanta pjesme „Pi'mo, braćo, pi'mo“ nalazi se u Bersinom zapisu iz Baške Vode: Bersa, Vladoje. 1944 [1906]. *Zbirka narodnih popievaka (iz Dalmacije).* Zagreb: HAZU, br. 99, str. 43, 195.

Pi'mo, braćo, pi'mo

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Kotor.
Obrada: Mario Katavić, 2013.

Allegretto

T

Pi' - mo, bra - ćo, pi' - mo, da nas ni - ko, ne ču - je, da nas ni - ko,
Po - pij i tu dru - gu da ti o - bje pro - bu - du. A - ko ne - ćeš
Neg' te že - na bu - ba - la dok ti du - ša is - pa - la. Da bi čim,

B

Pi' - mo, bra - ćo
Po - pij dru - gu
Neg' te že - na

6

T

da nas ni - ko, da nas ni - ko, ne ču - je, da nas ni - ko, da nas ni - ko,
tu po - pi - ti, ne - ma - o se čim po - krit', a - ko ne - ćeš tu po - pi - ti,
neg' ni - čim, — već dr - ža - lom mo - ti - čim, da bi čim, — neg' ni - čim,

B

11

T

da nas ni - ko, ne ču - je.
ne - ma - o se čim po - krit'!
već dr - ža - lom mo - ti - čim!

B

5.(13)

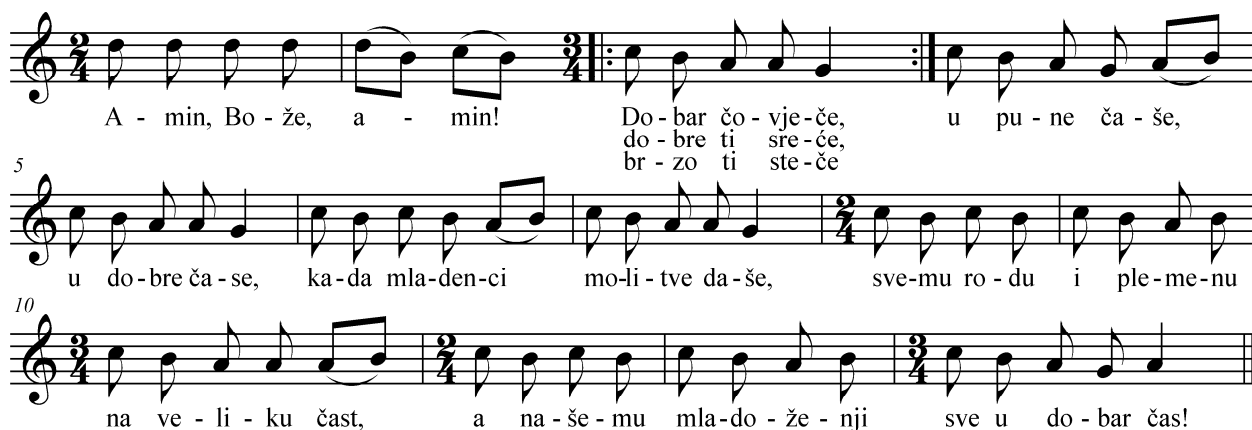
Dobra molitva

Muo. Antun Pasković, Milan Petović,

Al. Fr. Petović, Krsto Dončić

Svadbena napitnica

Moderato

A - min, Bo - že, a - min! Do - bar čo - vje - če, u pu - ne ča - še,
do - bre ti sre - če, br - zo ti ste - če,
u do - bre ča - se, ka - da mla - den - ci mo - li - tve da - še, sve - mu ro - du i ple - me - nu
na ve - li - ku čast, a na - še - mu mla - do - že - nji sve u do - bar čas!

1. Amin, Bože, amin!
/: Dobar čovječe, :/
/: dobre ti sreće, :/
/: brzo ti steče, :/
u pune čaše, u dobre čase,
kada mladenci molitve daše!
Svemu rodu i plemenu na veliku čast,
a našem mladoženji /: sve u dobar čas! :/
2. Amin, Bože, amin!
/: Dobra mladice, :/
/: dobre ti sreće, :/
/: brzo ti steče, :/
u pune čaše, u dobre čase,
kada mladenci molitve daše!
Svemu rodu i plemenu na veliku čast,
a i našoj nevjesti /: sve u dobar čas! :/

Mario Katavić je u obradi slijedio cjeloviti tekst pjesme prema zapisu Ludvika Kube. Ova se pjesma na svadbi najčešće izvodila nakon što bi roditelji ili stariji rođaci mladencima dali „dobru molitvu“, odnosno blagoslov. Umjesto „dobra mladice“ može se pjevati i: „dobra djevojko“ ili „dobra nevjesto“, a u slučaju da se udaje udovica pjeva se: „dobra vladiko“. Ludvik Kuba donosi sličan primjer pjesme uz „dobru molitvu“ i u pr. 119 „Svi časi dobri, ovi najbolji“ iz Perasta.

Dobra molitva

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Muo.
Obrada: Mario Katavić, 2013.

Moderato

T A-min, Bo-že, a - min! —

1.Do-bar čo - vje-će, do-bar čo - vje-će,
(2.Do-bra mla-di-ce, do-bra mla-di-ce,)
do - bre ti sre-će, do-bre ti sre-će,
br - zo ti ste-će, br-zo ti ste-će

u pu-ne ča-še, —
Oj, —

6

T u do-bre ča-se ka-da mla-den-ci — mo - li - tve da-še! Sve-mu ro-du i ple-me-nu

B

11

T na ve - li - ku čast, — a na-še-mu mla-do-že - nji sve u do-bar čas! —
a i na-šoj ne - vje - sti

B

6. (17)

Ja ljubim tebe, moja ružice

Muo. Antun Pasković, Milan Petović,

Al. Fr. Petović, Krsto Dončić

Allegretto

solo tenor   unisono bassi   solo tenor

8 Ja lju-bim te - be, mo-ja ru - ži-ce, mo-ja mi-le - na, ja lju-bim te - be i tvo-je

10 unisono bassi   solo tenor   unisono bassi

8 li - ce, mo-ja mi-le - na, ja lju-bim te - be i tvo-je li - ce, mo-ja mi-le - na,

19 tutti   refren

8 *ff* i te tvo - je ja - bu-či - ce. *p* O, mo-ja mi-le - na, o, mi-le-na mo - ja, na-

28

8 slo-ni se, na - slo-ni se na mo-ja ko-lje - na. O, mo-ja mi-le - na, o, mi-le-na mo - ja, na-

36

8 slo-ni se, na - slo-ni se na mo - ja ko - lje - na!

1. Ja ljubim tebe, moja ružice, moja milena,
ja ljubim tebe i tvoje lice, moja milena,
ja ljubim tebe i tvoje lice, moja milena,
i te tvoje jabučice.
/: O, moja milena, o, milena moja,
nasloni se, nasloni se na moja koljena! :/

2. Ako spavaš, vilo moja, moja milena,
ako spavaš, vilo moja, moja milena,
ako spavaš, vilo moja, moja milena,
ja ti želim slatki, laki san.
/: O, moja milena... :/

3. Oli spavaš, ol' ne spavaš, moja milena,
oli spavaš, ol' ne spavaš, moja milena,
oli spavaš, ol' ne spavaš, moja milena
ja ti želim slatku, laku noć.
/: O, moja milena... :/

Ovaj zapis Ludvika Kube predstavlja dosad nepoznatu pjesmu u stilu dalmatinske pučke gradske popijevke. Mario Katavić je nadopunio tekst druge i treće strofe prema pjesmi „Ako spavaš, vilo moja“ iz: Krešimir Kljenak i Josip Vlahović [ur.]. 1979. *Zbornik dalmatinskih klapskih pjesama izvedenih na festivalima od 1967 do 1976*. Omiš: FDK Omiš, br. 3, str. 38–39.

Ja ljubim tebe, moja ružice

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Muo.
Obrada: Mario Katavić, 2013.

Allegretto

T
Ja lju-bim te - be, mo - ja ru - ži - ce, mo-ja mi-le na, ja lju-bim te - be

B
oj, _____

9
T
i tvo-je li - ce, ja lju-bim te - be i tvo-je li - ce,

B
mo-ja mi-le - na, mo-ja mi-le -

18
T
— i te tvo-je ja - bu-či - ce. O, mo-ja mi-le - na, o, mi-le-na mo - ja, na-

B
na,

27
T
slo-ni se, na - slo-ni se na mo-ja ko-lje - na, o, mo-ja mi-le - na, o mi-le-na mo - ja, na-

B

35
T
slo-ni se, na - slo-ni se, na mo-ja ko-lje - na. O, na.

B

1. 2.

7. (23)

Ta tvoja usta kada progovore

Muo. Antun Pasković, Milan Petović,
Al. Fr. Petović, Krsto Dončić

Adagio
solo tutti

Ta tvo - ja u - sta ka-da pro - go-vo - re, ka-no da se vra - ta od ra-
ja o - tvo - re. O - kren', o - kre-ni se, sr - daj - ce mo - je, na - slon', na-slo-ni
- kren', o - kre-ni se, sr - daj - ce mo - je, na - slon', na-slo-ni
1. 2.
se na bije-le doj - ke mo - je! O - je!
se na bol-no sr - ce mo - je!

1. Ta tvoja usta kada progovore,
kano da se vrata od raja otvore.
Okren', okreni se, srdajce moje,
naslon', nasloni se na bijele grudi moje!
Okren', okreni se, srdajce moje,
naslon', nasloni se na bolno srce moje!
2. Tvoji su zubi dv'je struke bisera,
tvoje trepavice krila lastavice.
3. Tvoj mi je nosak sred lica usađen
kakono kaštio na Kotor sagrađen.
4. Te tvoje oči dva su zrnca ambra,
a obrazi tvoji dva rusa koralja.
5. Mogla bi grlit' sokola divjaka,
ma nećeš divjaka, već mene junaka!
6. Jer si mi vila sred Kotora grada
ka 'e pripasana s verigom od zlata!

Jure Šaban-Stanić je nadopunio tekstove 2., 3., 4., 5. i 6. strofe prema bokeljskoj pjesmi „Dobar večer Bog dô u ovoj konradi“, iz: Alačević, Miroslav. 1888. *Narodne pjesme*. Rukopis u arhivu Odsjeka za etnologiju HAZU, sign. MH 177b, br. 231, str. 294–295. Obradivač je u refrenu izvornu riječ „dojke“ zamijenio riječju „grudi“. Ludvik Kuba donosi i varijantu ove pjesme u izvedbi djevojaka iz Mula (pr. 72 „Al' to tvoje čelo pokriveno vlasi“).

Ta tvoja usta kada progovore

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Muo.

Obrada: Jure Šaban-Stanić, 2013.

Andante

T 1. Ta tvo - ja u - sta ka - da pro - go - vo - re, ka - no

B 1. pro - go - vo - re

T 5 da se vra - ta od ra ja ot - vo - re.

B

Refren:

solo I ten. O - kren', o - kre-ni se, sr - daj - ce mo - je,

T 8 U 1. na - slon', na-slo-ni se na bije-le
2. na - slon', na-slo-ni se na bol-no

B

T 15 1. gru - di mo - je, je.
sr - ce mo - je, mo - je, je.

B

8. (23)

Ta tvoja usta kada progovore

Muo. Antun Pasković, Milan Petović,

Al. Fr. Petović, Krsto Dončić

Adagio
solo tutti

Ta tvo - ja u - sta ka-da pro - go-vo - re, ka-no da se vra - ta od ra-
ja o - tvo - re. O - kren', o - kre-ni se, sr - daj - ce mo - je, na - slon', na-slo-ni
- kren', o - kre-ni se, sr - daj - ce mo - je, na - slon', na-slo-ni
se na bi-je-le doj - ke mo - je! O - je!
se na bol-no sr - ce mo - je!

1. *Te tvoje kose sve u jedan prami,
na glavi ti stoje kao kamen dragi.
Okren', okreni se, srdajce moje,
naslon', nasloni se na bijele grudi moje!
Okren', okreni se, srdajce moje,
naslon', nasloni se na bolno srce moje!*
2. *Te tvoje obrve, ispod njih dva oka,
kano dvije zv'jezde pr'je sunca istoka.*
3. *Ta tvoja usta kada progovore,
kano da se vrata od raja otvore.*
4. *Te tvoje prsi širokoga polja,
na njem' dv'je jabuke rajskoga pokoja.*
5. *Ali te jabuke što ti majka dala,
bi li jednu, dušo, meni darovala?*
6. *Mahnu se u prsa, dade mi jabuku,
a ja njojzi prsten na nje desnu ruku.*

Mario Katavić je nadopunio tekst 1, 2, 4, 5. i 6. strofe prema pjesmi iz Prčnja „Počecu te slavit“, iz: Lazzari, Brno. 1889. *Prčnjske narodne ženske pjesme*. Rukopis u arhivu Odsjeka za etnologiju HAZU, sign. MH 150, br. 36, str. 24. Obrađivač je u refrenu izvornu riječ „dojke“ zamijenio riječju „grudi“. Ludvik Kuba donosi i varijantu ove pjesme u izvedbi djevojaka iz Mula (pr. 72 „Al'to tvoje čelo pokriveno vlasi“).

Te tvoje kose sve u jedan prami

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Muo.
Obrada: Mario Katavić, 2013.

T

1. Te — tvo - je ko - se sve u je - dan pra - mi, na gla - vi ti sto -
2. Te — tvo - je o - br - ve, i - spod njih dva o - ka, ka - no dvi - je zv'je -
3. Ta — tvo - ja u - sta ka - da pro - go - vo - re, ka - no da se vra -

B

7

T

je — ka - o ka - men dra - gi. O kren', o - kre - ni se, sr - daj - ce mo -
zde — pr'je sun ca i - sto - ka. O kren', o - kre - ni se, sr - daj - ce mo -
ta — od ra ja o - tvo - re.

B

13

T

je, na - slon', na - slo - ni se na bi - je - le gru - di mo - je. O - je.
je, na - slon', na - slo - ni se na bol - no sr - ce mo - je.

B

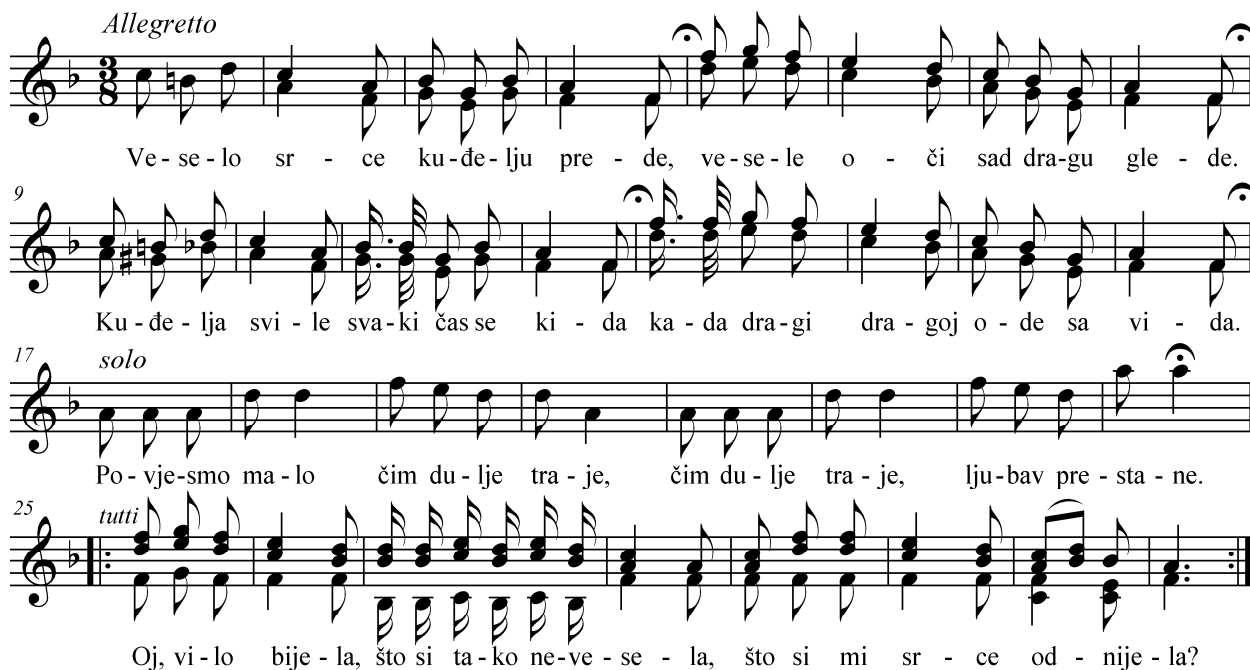
1. 2.

9. (31)

Veselo srce kuđelju prede

Muo. Antun Pasković, Milan Petović,
Al. Fr. Petović, Krsto Dončić

Allegretto

Ve-se-lo sr-ce ku-đe-lju pre-de, ve-se-le o-či sad dra-gu gle-de.

Ku-đe-lja svi-le sva-ki čas se ki-da ka-da dra-gi dra-goj o-de sa vi-da.

solo

Po-vje-smo ma-lo čim du-lje tra-je, čim du-lje tra-je, lju-bav pre-sta-ne.

tutti

Oj, vi-lo bije-la, što si ta-ko ne-ve-se-la, što si mi sr-ce od-nije-la?

1. Veselo srce kuđelju prede,
vesele oči sad drugu glede.
Kuđelja svile svaki čas se kida
kada dragi dragoj ode sa vida.
Povjesmo malo čim dulje traje,
čim dulje traje, ljubav prestane.
Oj, vilo bijela, što si tako nevesela,
što si mi srce odnijela?
2. Vesele oči, veseli danci,
veseli oni naši sastanci,
kad na mom krilu vjerno si spala,
kad si mi slatke riječi šaptala.
Ljubi me, ljubi, srdašće moje,
još n'je daleko do bijele zore!
Oj, bella, bella, ti si tako htjela,
ti si mi život odnijela!

Ana Kodrić-Ivelić je nadopunila drugu strofu prema varijanti pjesme iz: Bersa, Vladoje. 1944 [1907]. *Zbirka narodnih popievaka (iz Dalmacije)*. Uredili Božidar Širola i Vladoje Dukat. Zagreb: HAZU, dodatak br. 27 (Omiš), str. VIII, XVII.

Veselo srce kuđelju prede

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Muo.
Obrada: Ana Kodrić-Ivelić, 2013.

Dan da-ra dan da, dan da-ra dan da, dan da da-ra da-ra da, dan da-ra dan.

Dan da-ra dan da da-ra dan dan da dan da-ra dan da dan da-ra dan.

9 O po - vje-smo ma-lo čim du - lje tra-je

p Po - vje-smo ma-lo čim du - lje tra-je tra-je - e.

O po - vje-smo ma-lo čim du - lje tra-je

17 Čim du-lje tra-je lju-bav pre *f* sta-ne. Da-ra dan da, dan da da-ri da ra *p* dan.

mf Dan da da-ra dan da ra dan da-ra dan.

25 §

1. Ve-se-lo sr - ce ku-de-lju pre-de, *mf* ve-se-le o - či sad dru - gu gle-de, ku - de - lja

2. Ve-se-le o - či, ve-se-li dan-ci, ve-se-li o - ni na - ši sas tan-ci. Kad na mom

p

1. Sr - ce pre - de

2. U

1. svi

2. U

34

svi - le kri - lu
sva - ki čas se vje - rno si
ki - da spa - la, ka - da dra - gi
dra - goj o - de sa vi - da.
o - ri - je - či šap - ta - la. Po - vje - smo ma - lo
Lju - bi me, lju - bi,

le ki - da ma - lo
lju - bi,

mf

43

čim du - lje tra - je, f čim du - lje tra - je, lju - bav pre sta - ne.
sr - daš - ce mo - je, još n'je da le - ko do bije - le zo - re. Oj, vi - lo bije - la
Oj, be - lla, be - lla

tra - je bi vi - lo bije - la
lju - bi be - lla, be - lla

52

što si ta - ko ne - ve se - la, što si mi sr - ce o - dnije - la? Dan da - ra dan da
ti si ta - ko htje - la, ti si mi ži - vot o - dnije - la.

ne - ve se - la, što - si si Dan da - ra dan da - ra
ti si htje - la, ti si

⊕ A CODA

60

dan da - ra dan da dan da - ra da - ra da dan da - ra dan da - ra da dan da
dan dan da dan da - ra dan da dan da - ra dan dan da - ra dan da -

68

da ri da ra dan. Ti si mi ži - vot o - dnije - la.
dan da - ra dan.

⊕ CODA

Boka

Neko je upoređuje s jezerima četiri švajcarska kantona, neko s Bosforom, a neko s norveškim fjordovima – ja s ničim.

Tu je djelovanjem prirode i istorije ostvaren veleljepan susret očaravajuće usklađenih suprotnosti. Tu se spaja borba vode s kopnom koje je formirano u vremenima kada se stvarala Zemljina kora, s ništa manje uzbudljivom prisutnošću svjetskih velesila koje su se tu međusobno borile, često i protiv domaćih junaka čije stasite figure prepoznajemo kroz njihovo potomstvo. Tu smo takode okruženi tišinom priobalnih kutaka gdje iz stijena izbijaju masline i smokve, gdje ribari gotovo da lete nad vodom kao vodomari samo prividno za zabavu našeg oka, gdje elegantni tornjevi skladnih crkava i crkvice pozivaju na molitvu, a sve kao da je izmišljeno za razonodu stranca koji u svojoj šetnji obalom oko starih još uvijek naseljenih vila posmatra kapetane koji tu, na žalasku svog teškog mornarskog života, provode u tišini penzionerske dane.

Ludvík Kuba, *Čtení o Dalmácii*, 1936, str. 210–211

Fedor Karacsay, *Veduta Perasta* (1837)

10. (52)

Sinoć mi djevojka za gradom zaspala

Muo. Marija Dončić, Ivka Luković,
Vjekoslava Marović, Regina Janković

Sinoć mi djevojka za gradom zaspala.

Zaspala djevojka drijenku na korijenku,
drijenku na korijenku, lozi na granici.
Tudijer mimo minu mlad junak na konja,
trudan i umoran djevojci govori:
„A, Božja ti pomoć, lijepa djevojko!
Jel' si se naspala i u sanku snjela
da ćeš biti moja al' brata mojega?“
Djevojka junaku [tiho govori:]
„Minuj mi ga s Bogom, mlad junak na konja!
Ja sam se naspala i u sanku snjela
da neću bit' tvoja ni brata tvojega.
U tebe mi kažu majku presrditu,
braću ognjevit, sestre podnosljive. „
A junak djevojci tiho odgovara:
„Ja ću tebe, dušo, lijepo naučiti.
Kada majka kara, ti ne odgovaraj.
A kad braća moja iz lova dolaze,
iz dalek' ih gledaj, na bliže ih sretaj,
oružje im primaj, u ruke celivaj:
'Aj, dobro mi došli, moji mili đeveri,
moji mili đeveri, zlaćeni prsteni!'
A kad sestre moje iz doma dolaze,
iz doma dolaze, a u rod ulaze,
iz dalek' ih gledaj, na bliže ih sretaj,
kolijevke im primaj, u ruke celivaj:
'Aj, dobre mi došle, moje mile zovice,
moje mile zovice, hrabrove sestrice!'
Tako ćeš im, dušo, svijem ugoditi,
svijem ugoditi i mila im biti!“

Uz obradu Zlatka Babana donosimo cjeloviti tekst usmene pjesme iz Dobrote poetski srodne Kubinom zapisu, iz: Milostić, A. 1902–1903. Zbornik A. Milostića. Rukopis u arhivu Odsjeka za etnologiju HAZU, sign. MH 168, br. 97, „Za kolo“, str. 137–139.

Sinoć mi djevojka za gradom zaspala

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Muo.
Obrada: Zlatko Baban. 2013.

Adagio ♩ = 56

p Si - noć mi dje - voj - ka, si - noć mi dje - voj - ka — za gra-dom zas -

7 *rit.* , *a tempo*
pa - la, *mf* si - noć mi dje - voj - ka, si - noć mi dje - voj - ka —

12 *rit.* *a tempo*
za gra-dom zas - pa - la. *p* Si - noć mi dje - voj - ka,

16 *a tempo*
si - noć mi dje - voj - ka *f* za gra-dom zas - pa - - - la, *p* m *pp* m.
M m m.

11. (52)

Sinoć mi djevojka za gradom zaspala

Muo. Marija Dončić, Ivka Luković,
Vjekoslava Marović, Regina Janković

Adagio

Si - noć mi dje - voj - ka, si - noć mi dje - voj - ka za gra-dom za - spa - la.

1. Sinoć mi djevojka,
sinoć mi djevojka
za gradom zaspala.
2. Za gradom zaspala,
za gradom zaspala,
u snu draga zvala.
3. Živ mi dragi bio,
živ mi dragi bio,
lice moje ljubio!

Krešimir Magdić, obrađujući zapis Ludvika Kube, sastavio je stihove druge i treće strofe.

Sinoć mi djevojka za gradom zaspala

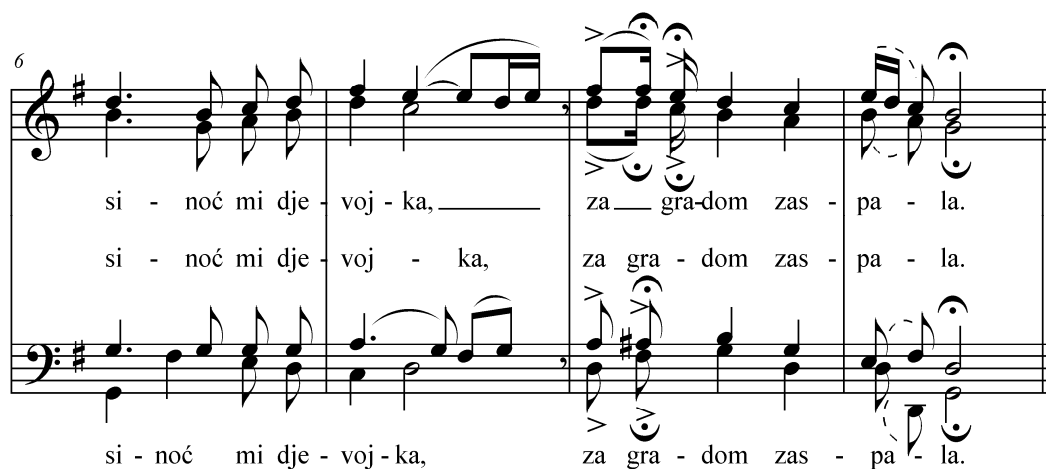
Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Muo.

Obrada: Krešimir Magdić, 2013.

Adagio

1. Si - noć mi dje - voj - ka, 1. Si - noć mi dje - voj - ka,

si - noć mi dje - voj - ka, za - gra - dom zas - pa - la.
 si - noć mi dje - voj - ka, za gra - dom zas - pa - la.
 si - noć mi dje - voj - ka, za gra - dom zas - pa - la.

12. (59)

Išla cura na vodu

Muo. Marija Dončić, Ivka Luković,
Vjekoslava Marović, Regina Janković

Adagio

I - šla cu - ra na vo - du, i - zgu - bi - la ja - go - du; na - šla vo - će, ta - ko je - la
7
pa se raz - bo - lje - la.

1. Išla cura na vodu,
izgubila jagodu,
/: našla voće, tako jela
pa se razboljela.: /
2. Išla cura pa išla,
sve dućane obišla,
/: da kupuje svilu plavu
što na vjeru daju.: /
3. Išla cura pa išla,
sve dućane obišla,
/: da si kupi kilu gara,
da obroe šara.: /
4. Daj mi, mati, sekser, dva
da si kupim otrova,
/: da otrujem čedo malo,
da ne viče: „Mamo! „.: /

Mario Katavić je nadopunio tekst 2., 3. i 4. strofe prema šaljivoj pjesmi „Išla cura, pa išla“ iz: Anon. 1914. Alaj smo se sastali bećari. Pjesmarica ili zbirka pjesama za bećare, lole, kicoše i bekrije: uopće, pjesme koje se najradije pjevaju u veselim i objesnim društvima. Križevci: Tisak i naklada Gust. Neuberg, br. 274, str. 263–264.

Išla cura na vodu

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Muo.
Obrada: Mario Katavić, 2013.

Adagio

S
I - šla cu - ra na vo - du, iz - gu - bi - la ja - go - du,

A

5
S
na - šla vo - će, ta - ko je - la — pa se raz - bo - lje - la.

A

13. (60)

Što je bilo, jagodo

Muo. Marija Dončić, Ivka Luković,
Vjekoslava Marović, Regina Janković

Allegro

Što je bi - lo, ja - go - do, što je bi - lo, ja - go - di - ce, što je bi - lo, sve se po - u -

8
da - lo, što je bi - lo, sve se po - u - da - lo, oj!

1. *Ajd' idemo, jagodo,
ajd' idemo, jagodice,
ajd' idemo prositi djevojke,
ajd' idemo prositi djevojke, oj!*
2. *Ovim šorom, jagodo,
ovim šorom, jagodice,
ovim šorom djevojaka nema,
ovim šorom djevojaka nema, oj!*
3. *Što je bilo, jagodo,
što je bilo, jagodice,
što je bilo, sve se poudalo,
što je bilo, sve se poudalo, oj!*
4. *Što j' ostalo, jagodo,
što j' ostalo, jagodice,
što j' ostalo, na modu se dalo,
što j' ostalo, na modu se dalo, oj!*

Krešimir Magdić je nadopunio tekst 1, 2. i 4. strofe prema varijanti pjesme „Ajd' idemo, jagodo“ iz: Bersa, Vladoje. 1944. *Zbirka narodnih popevaka (iz Dalmacije)*. Uredili Božidar Širola i Vladoje Dukat. Zagreb: HAZU, br. 75 (Vrlika), str. 34, 186. Dulji tekst ove pjesme nalazi se u raznim pjesmaricama iz XIX i prve polovine XX vijeka, na primjer u: Anon. 1914. *Alaj smo se sastali bećari. Pjesmarica ili zbirka pjesama za bećare, lole, kicoše i bekrije: uopće, pjesme koje se najradije pjevaju u veselim i objesnim društvima*. Križevci: Tisak i naklada Gust. Neuberg, br. 132, str. 127–128.

Ajd' idemo, jagodo

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Muo.
Obrada: Krešimir Magdić, 2013.

Allegro

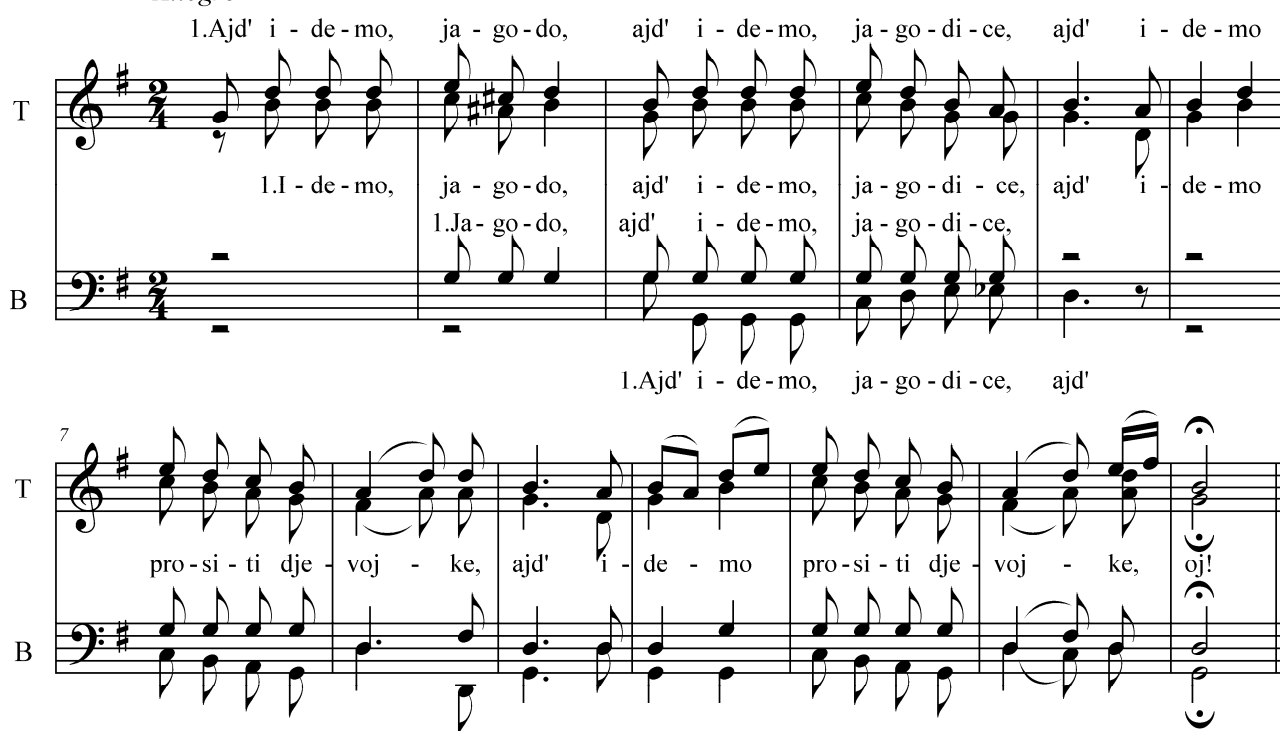
1. Ajd' i - de - mo, ja - go - do, ajd' i - de - mo, ja - go - di - ce, ajd' i - de - mo

1. I - de - mo, ja - go - do, ajd' i - de - mo, ja - go - di - ce, ajd' i - de - mo

1. Ja - go - do, ajd' i - de - mo, ja - go - di - ce,

1. Ajd' i - de - mo, ja - go - di - ce, ajd'

7
pro - si - ti dje - voj - ke, ajd' i - de - mo pro - si - ti dje - voj - ke, oj!

14. (67)

Slatko spavaj, dušo draga

Kotor. Gđa. Stefanovića
Boka

Adagio

Sla- tko spa- vaj, du - šo dra- ga, ka' n'je mi - sli koj' te sme - ta, al' gre-
 ho - ta mla - dih lje - ta da bez dru - žbe sa - ma spiš, spiš.

1. Slatko spavaj, dušo draga,
 ka' n'je misli koj' te smeta,
 al' grehota mladih ljeta
 /: da bez družbe sama spiš.: /
2. Al' za dugo nećeš spati,
 bićeš i ti zagrljena,
 bićeš i ti obljubljena,
 /: sama tada nećeš spat'.: /
3. *Pitali me dragi tvoji
 ljubi li me srce tvoje.
 Ja te ljubim, draga moja,
 /: ja te ljubim, kako znaš.: /*
4. *Koj' se tako sretan rodi,
 navijekom će sretan biti,
 koj' će tebe obljubiti,
 /: koj' će smesti sanak tvoj.: /*

Mario Katavić je nadopunio tekst treće i četvrte strofe prema varijanti pjesme iz: Kuhač, Franjo Ksaver. 1881. *Južno-slovenske narodne popievke*. Zagreb, knj. IV, br. 1422, str. 200, 201. Autor pjesme je Pijerko Bunić Bona, dubrovački pjesnik iz XIX vijeka. Melodija koju je zapisao Ludvik Kuba u Mulu drugačija je od one koju je zapisao Franjo Kuhač.

Slatko spavaj, dušo draga

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Kotor.

Obrada: Mario Katavić, 2013.

Adagio

T

1. Sla - tko spa-vaj, du - šo — dra-ga, ka' n'je mi - sli koj' — te sme - ta, al' gre-
2. Al' za du - go ne - ćeš spa-ti, bi-ćeš i ti za - gr - lje - na, bi-ćeš

B

8

T

ho - ta mla - dih lje - ta da — bez dru - žbe sa - ma spiš, — spiš.
i ti o - blju blje-na, sa - ma ta - da ne-ćeš spat', — spat'.

B

1. 2.

15. (72)

Al' to tvoje čelo pokriveno vlasi

Muo. Marija Dončić, Ivka Luković,
Vjekoslava Marović, Regina Janković

Allegro

Al' to tvoje če-lo po-kri-ve-no vla-si ka-no ve-dro ne-bo kad se na-o - bla-či. *f* Ni-je ga,
 10 ni-je ga, nje-ga do-ma ni-je ga, nje-ga do-ma ni-je ga, su - tra će doć'. *p* Ra - ra, ra - ra - ra,
 19 *ff* ra - ra, ra - ra - ra, dje-voj - či - ce, ti si mo-ja!

1. Al' to tvoje čelo pokriveno vlasi
kano vedro nebo kad se naoblači.
Nije ga, nije ga, njega doma nije ga,
njega doma nije ga, sutra će doć'.
/: Ra-ra, ra-ra-ra, ra-ra, ra-ra-ra,
djevojčice ti si moja! /
2. Oh, te tvoje kose sve u jedan prami,
na glavi ti stoje kao kamen dragi.
3. A te tvoje ruke u mišicam' jake,
ali se to goju za mlade junake?
4. A ta tvoja koljena vezena svilami
kako modro nebo, a na njem' zvijezdami.
5. A te tvoje noge kada potrepeću,
svak bi reko, dušo, da biser izmeću.

Vanda Ferić je nadopunila tekst 2., 3., 4. i 5. strofe prema varijanti pjesme iz Prčnja „Počecu te slavit“, iz: Lazzari, Brno. 1889. *Prčanjске narodne ženske pjesme*. Rukopis u arhivu Odsjeka za etnologiju HAZU, sign. MH 150, br. 36, str. 24. Ludvik Kuba donosi i varijantu ove pjesme u izvedbi mladića iz Mula (pr. 23 „Ta tvoja usta kada progovore“).

Al' to tvoje čelo pokriveno vlasi

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Muo.
Obrada: Vanda Ferić, 2013.

Allegro

S
A

Al' to tvo-je če - lo po-kri-ve-no vla - si ka - no ve-dro ne - bo kad se na - o - bla - či.

Tvo - je če - lo vla - si, vla-si, ve - dro ne - bo kad se na - o - bla - či.

S
A

Ni-je ga, ni-je ga, nje-ga do-ma ni-je ga, nje-ga do-ma ni-je ga, su - tra će doć'.

Ni - je ga, ni - je ga do - ma, ni-je do-ma, do - ma, ni-je do-ma, su - tra će doć'.

S
A

Ra - ra, ra - ra - ra, ra - ra, ra - ra - ra, dje - voj - či - ce ti si mo - ja!

Ra - ra, ra - ra, ra - ra, ra - ra, dje - voj - či - ce ti si mo - ja!

16. (77)

Moje janje umiljeno

Muo. Marija Dončić, Ivka Luković,
Vjekoslava Marović, Regina Janković

Mo-je ja - nje u - mi - lje - no, sje-di me - ni na ko - lje - no! Lju - bim, lju - bim te
ja, ru - žo mo - ja, lju - bez - na mo - ja!

1. Moje janje umiljeno,
sjedi meni na koljeno!
/: Ljubim, ljubim te ja,
ružo moja, ljubezna moja!: /

2. *Nemilosno sebe gubim
ako tebe ne poljubim.*

3. *Tijela jesi tananoga,
struka pako ugodnoga.*

4. *Hodiš kako pavunica,
sitniš kako golubica.*

5. *Ajde da se poljubimo
i navijek se zagrlimo!*

Mario Katavić je nadopunio tekst 2., 3., 4. i 5. strofe prema pjesmi „Dušo moja poljubljena“ iz: Deželić, Gjuro Stjepan. 1865. *Pjesmarica ili sbirka rado pjevanih pjesama*. Zagreb: Naklada i tisak Dragutina Albrechta, br. 311, str. 414–416.

Moje janje umiljeno

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Muo.
Obrada: Mario Katavić, 2013.

T
 Mo-je ja - nje u - mi - lje - no, sje-di me - ni na ko - lje - no. Lju-
B

9 T
 bim, lju-bim te ja, ru-žo mo-ja, lju - be zna mo - ja.
B
 ru - žo mo - ja

18 T
 1. Lju 2.
B

17. (80)

Mjesečina svu noć sja

Muo. Marija Dončić, Ivka Luković,
Vjekoslava Marović, Regina Janković

Allegretto

Mje - se - či - na svu noć sja, iz ka - fa - ne i - dem ja.

9
Ha - ha - ha ha, tu ni - je strah, i - ma nas šest, se - dam!

1. Mjesečina svu noć sja,
u kafanu idem ja.
/: Ha-ha-ha-ha, doći ću ja
i moja dragana.: /
2. Nuder, Anko, otvori,
večeru mi zgotovi!
/: Daj litru, dv'je, četiri, pet,
nek' živi ovaj svijet!: /
3. Mjesečina svu noć sja,
iz kafane idem ja.
/: Ha-ha-ha-ha, tu nije strah,
ima nas šest, sedam!: /

Mario Katavić je samostalno preoblikovao nepotpunu varijantu Kubinog teksta pjesme autora Marka Nešića „Mesečina divno sja“ u tri zasebne strofe. Potpunije varijante mogu se naći u raznim verzijama na internetskom portalu Youtube. Najstarija izvedba je: Bulatovich, Mitar [uz pratnju ciganskog orkestra]. (2010; snimljeno u 1930-ima ili 1940-ima). *Mesecina divna sja*. Chicago: Serbian Record Co. No. 5–106. QB–8913–1-D8. www.youtube.com/watch?v=EdUpQlrv2Jw.

Mjesečina svu noć sja

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Muo.
Obradio: Mario Katavić, 2013.

Allegretto

T

1. Mje - se   či - na   svu noć   sja,   u   ka   fa - nu   i - dem   ja.   Ha - ha - ha
 2. Nu - der,   An - ko,   o - tvo - ri,   ve - če   ru - mi   zgo - to - vi!   Daj li - tru
 3. Mje - se   či - na   svu noć   sja,   iz   ka   fa - ne   i - dem   ja.   Ha - ha - ha

B

Mje - se - - či - na

10

T

ha,   do - či   ću   ja   i   mo - ja   dra - ga   - na.
 dv'je,   če - ti - ri   pet,   nek' ži - vi   o - vaj   svijet!
 ha,   tu ni - je   strah,   i - ma nas   šest,   se   dam!

B

18. (96)

Teško travi koja kose nema

Muo. Djevojke i momci

Allegro

Te-ško tra-vi ko-ja ko-se ne-ma, a đe-voj-ci ko-ja dra-ga ne-ma. Živ bi-o,
 10 zd-rav bio, lije-pi dra-gi moj, mno-go lje-ta ži-vi-o, li-ce mo-je lju-bi-o!
 17 Ma-ri-ce mo-ja, Ma-ri-ce mo-ja, Ma-ri-ce mo-ja lju-be-zna, *muški*: ha, ha, ha,
 26 ha. Ma-ri-ce mo-ja, Ma-ri-ce mo-ja, Ma-ri-ce mo-ja lju-be-zna!

Teško travi koja kose nema,
 a đevojci koja draga nema, jo, dragi moj, jo!
 Teško travi koja kose nema,
 a đevojci koja draga nema, koja draga nema.
 /: Živ bio, zdrav bio, lijepi dragi moj,
 mnogo ljeta živio, lice moje ljubio!: /
 /: Marice moja, Marice moja,
 Marice moja ljubezna!: /
 Teško travi koja kose nema,
 a đevojci koja draga nema.
 Živ bio, zdrav bio, živ bio, zdrav bio!
 /: Živ bio, zdrav bio, lijepi dragi moj,
 mnogo ljeta živio, lice moje ljubio!: /

Ana Kodrić-Ivelić je kompleksno obradila zapis Ludvika Kube, koristeći originalni tekst koji sadrži jednu strofu s refrenom.

Teško travi koja kose nema

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Muo.
Obrada: Ana Kodrić-Ivelić, 2013.

$\text{♩} = 70$

Te-ško tra-vi ko-ja ko-se ne-ma, a đe-voj-ci ko-ja draga ne-ma,

Jo,

$\text{♩} = 80$

10 jo, dra-gi moj, jo. Te-ško tra-vi ko-ja ko-se ne-ma, a đe-

$\text{♩} = 105$

18 voj-ci ko-ja dra-ga ne-ma, ko-ja dra-ga ne-ma. Živ bi-o,

ko-ja ne-ma, ne-ma, za-to:

26 zdrav bi-o, lije-pi dra-gi moj, mnogo lje-ta ži-vi-o li-ce mo-je lju-bi-o!

33 Oj, — Ma - ri - ce —

Ma - ri - ce mo - ja, Ma - ri - ce mo - ja, Ma - ri - ce mo - ja lju - be - zna!

Oj, — oj, — oj, —

41 Ma - ri - ce mo - ja, Ma - ri - ce mo - ja, Ma - ri - ce mo - ja lju - be - zna!

ha, ha, ha, — ha, ha, a-ha ha, Ma - ri - ce

50 $\text{♩} = 60$

— Te - ško tra - vi ko - ja ko - se ne - ma, — a de - voj - ci ko - ja dra - ga ne - ma.

ko - ja a de - voj - ci ko - ja

59 $\text{♩} = 105$

— Živ bi - o, zdrav bi - o, živ bi - o, zdrav bi - o! Živ bi - o, zdrav bi - o lije - pi dra - gi

67

moj, mno - go lje - ta ži - vi - o li - ce mo - je lju - bi - o! 1. 2. o - o - o! —

Verige

Brod nastavlja plovidbu prema Verigama, tjesnacu toliko uskom da je nekada davno, u minulim vremenima, bivao zatvoren lancem koji je onemogućavao dalju plovidbu neželjenim plovilima. Na ovom mjestu nas obuzima želja da naš brod zauvijek zaustavi plovidbu. Naime, s ovog mjesta otvara se pogled na dva posljednja zaliva koje zbog stalnog okretanja glave teško možemo odjednom doživjeti zbog toga što se jedan otvara prema sjeveru s centrom u Risnu, a drugi prema jugu sa svojim središtem u Kotoru. Uza sve ovo, tu nam se neizbježno prepliće i istorija jer su i Risan i Kotor zapravo dva velika istorijska poglavlja. Ove dvije suprotnosti koje se pred nama ukazuju razdvaja upravo prelijepi grad Perast koji nam se obreo pred očima. Osa njegove katedrale skoro sasvim simetrično dijeli brdo u čijem je podnožju smješten grad. Brdo je pri dnu zeleno zahvaljujući bujnoj vegetaciji, a u gornjim dijelovima je golo i tako čini jedinstvenu pozadinu gradu čije su čari i ljepota umnožene odsjajem u moru i ljepotom dva obližnja ostrvca s bijelim crkvicama.

Ludvík Kuba, *Čtení o Dalmácii*, 1936, str. 212.

Fedor Karacsay, *Pogled na otoke pred Perastom sa Verigama* (1837)

19. (96)

Teško travi koja kose nema

Muo. Djevojke i momci

Allegro

Te-ško tra-vi ko-ja ko-se ne-ma, a đe-voj-ci ko-ja dra-ga ne-ma. Živ bi-o,
 10 zd-rav bio, lije-pi dra-gi moj, mno-go lje-ta ži-vi-o, li-ce mo-je lju-bi-o!
 17 Ma-ri-ce mo-ja, Ma-ri-ce mo-ja, Ma-ri-ce mo-ja lju-be-zna, *muški*: ha, ha, ha,
 26 ha. Ma-ri-ce mo-ja, Ma-ri-ce mo-ja, Ma-ri-ce mo-ja lju-be-zna!

1. Teško travi koja kose nema,
 a djevojci koja draga nema.
 Teško travi koja *rose* nema,
 a djevojci koja draga nema.
 Živ bio, zdrav bio, lijepi dragi moj,
 mnogo ljeta živio, lice moje ljubio!
 /: Marice moja, Marice moja,
 Marice moja ljubezna!: /
2. *Ja imadem na daleko diku,*
pa menika poručuje dika
da se mlada u poštenju vladam.
Ja se vladam, al' mu se ne nadam!
 Živ bio, zdrav bio, lijepi dragi moj,
 mnogo ljeta živio, lice moje ljubio!
 /: Marice moja, Marice moja,
 Marice moja ljubezna!: /

Krešimir Magdić je nadopunio tekst druge strofe prema pjesmi „Teško travi koja rose nema“ iz: Anon 1903. *Velika srpska narodna lira*. Velika Kikinda: Srpska knjižara i štamparija J. Radaka, str. 32.

Teško travi koja kose nema

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Muo.
Obrada: Krešimir Magdić, 2013.

Allegro

1. Teš-ko tra - vi ko-ja ko-se ne - ma,
2. Ja i - ma - dem na da-le-ko di - ku,

1. Tra - vi ko-ja ko-se ne - ma, a dje - voj - ci ko-ja dra-ga ne - ma.
2. ma-dem na da-le-ko di - ku, pa me - ni - ka po - ru - ču - je di - ka

1. Ko - ja ko-se ne - ma,
2. na da - le-ko di - ku,

9 1. Teš-ko tra - vi ko-ja ro-se ne - ma,
2. da se mla-da u poš-te-nju vla - dam.

1. Tra - vi ko-ja ro-se ne - ma, a dje - voj - ci ko-ja dra-ga ne - ma.
2. mla-da u poš-te-nju vla - dam. Ja se vla-dam, al' mu se ne na-dam!

1. Ko - ja ro-se ne - ma,
2. u poš - te-nju vla-dam.

17 Živ bi-o, zdrav bi-o, lije-pi dra-gi moj, mno-go lje - ta ži-vi-o, li - ce mo-je

24 lju - bi - o! Ma-ri-ce mo-ja, Ma-ri-ce mo-ja, Ma-ri-ce mo-ja lju - be -
Ma - ri-ce mo-ja, Ma - ri-ce mo-ja, Ma - ri-ce mo-ja lju - be -

D.C.
Fine

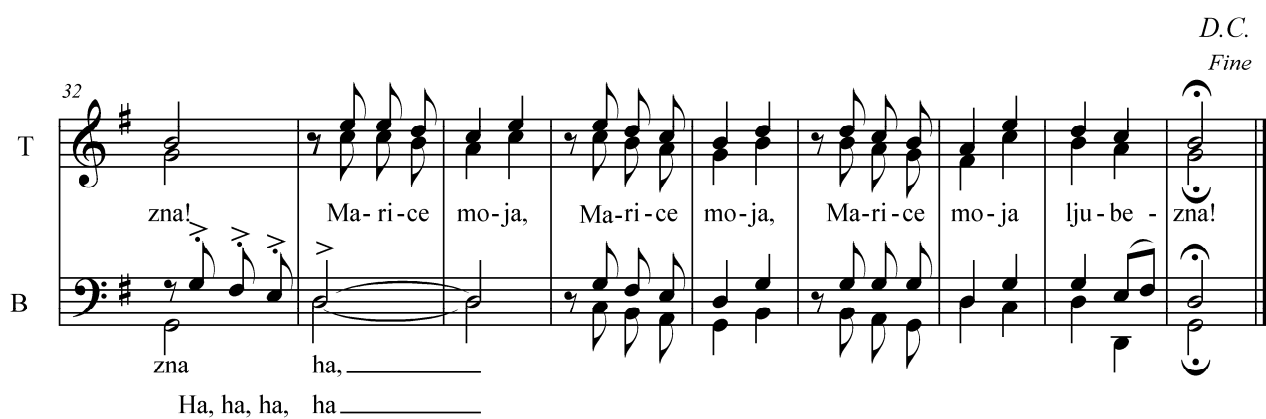
32

T

zna! Ma-ri-ce mo-ja, Ma-ri-ce mo-ja, Ma-ri-ce mo-ja lju-be - zna!

B

zna ha, _____
Ha, ha, ha, ha _____

F. Carrara: *Dobroćanin*, litografija iz putopisa (1846)

Sveti Tripun i Bokeljska mornarica

Ljetna pomorska idila peraškog ostrvceta s procesijama barka ukrašenih cvjetnim vijencima uz pucnjavu topova, muziku i pjesmu, kao i čin potapanja donesenog kamenja, kontrapod je kotorskim kopnenim februarskim višednevnim proslavama svetog Tripuna, gradskog patrona. Od svenukupne svetkovine njemu su posvećena samo bogoslužjenja, dok se svečani i drugi skupovi kojima sve započinje, kao i javne zabave s tombolama i plesom kojima sve završava, Tripuna dotiču samo uzgred, ali ipak značajno jer je organizator cjelokupne svetkovine bratovština „marinerežza“ ili „mornarica“, koja je osnovana u isto vrijeme kada je sveti Tripun postao zaštitnik grada Kotora. To se desilo najvjerojatnije 809. godine. Dakle, ova bratovština je jedno od najstarijih udruženja na svijetu. Njena je glavna uloga posljednjih godina, recimo, bila da se stasiti muškarci odjenu u fantastične odore nalik na rokoko nošnje, s puškama i revolverima za pasom i u rukama, i da formiraju besprijekorne redove pred prelijepom ovdašnjom katedralom. Ne možemo sakriti divljenje prema ovom kultu koji traje preko hiljadu godina, a uzalud ga se pokušavalo zatrijeti. U njemu činovi ove naoružane bratovštine nemaju veću ulogu, iako je pažljivo raslojena od najnižeg čina pa sve do admirala.

Ludvík Kuba, *Čtení o Dalmácii*, 1936, str. 220–221.

E. Schultz, *Bokeljska mornarica pred katedralom* (kraj XIX v.)

20. (103)

Mila moja, đe si sinoj bila

Muo. Marija Dončić, Ivka Luković,
Vjekoslava Marović, Regina Janković

Allegro

Mi - la mo - ja, mi - la mo - ja, đe si si - noj bi - la? Maj - ko mo - ja,
u baš - či sam bi - la, maj - ko mo - ja, u baš - či sam bi - .

1. „Mila moja, mila moja, đe si sinoj bila?“
„Majko moja, u bašči sam bila,
majko moja, u bašči sam bila.“
2. „Jesi li se, jesi li se s malim vragovala?“
„Jesam, majko, s malim vragovala,
jesam, majko, s malim vragovala.“
3. „Pazi, ćeri, pazi, ćeri, da te vrag stigne!“
„Neće, majko, ni mene ni draga,
neće, majko, ni mene ni draga!“

Jure Šaban-Stanić je nadopunio tekst druge i treće strofe prema varijanti stihova koji se usmenom tradicijom izvode na širem području Omiša. Drugačija dulja varijanta teksta nalazi se u: Bersa, Vladoje. 1944 [1906]. *Zbirka narodnih popievaka (iz Dalmacije)*. Uredili Božidar Širola i Vladoje Dukat. Zagreb: HAZU, br. 68 (Split), str. 31, 183.

Mila moja, đe si sinoj bila

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Muo.

Obrada: Jure Šaban-Stanić, 2013.

Giocoso

1. Mi-la mo - ja, mi-la mo - ja, đe si si - noj bi - la?
 1. *ten:* 2. Je - si li se, je - si li se s ma - lim vra - go - va - la?
 3. Pa - zi, će - ri, pa - zi, će - ri, da te vrag ne sti - gne.

2. *ten:* 1. Mi - la, mi-la mo - ja, đe si si - noj bi - la?
 2. Je - si, je - si li se s ma - lim vra - go - va - la?
 3. Pa - zi, pa - zi, će - ri, da te vrag ne sti - gne.

bar. 1. Mi - la mo - ja, mi - la mo - ja, đe si bi - la?
i 2. Je - si li se, je - si li se vra - go - va - la?
bass 3. Pa - zi, će - ri, pa - zi, da te vrag ne sti - gne.

7 *rit.....*

1. Maj - ko mo - ja, u baš či sam bi - - - la.
ten. { 2. Je - sam, maj - ko, s ma - lim vra - go - va - - - la.
 3. Ne - će, maj - ko, ni me ne ni dra - - - ga.

bar. { 1. Maj - ko, maj - ko mo - ja, u baš či sam (u baš - či sam bi - la.)
i { 2. Je - sam, je - sam, maj - ko, s ma - lim vra - go - (s ma - lim vra - go - va - la.)
bass { 3. Ne - će, ne - će, maj - ko, ni me ne ni (ni me - ne ni dra - ga.)

bi - - - la.
 va - - - la.
 dra - - - ga.

15 *V*

1. Maj - ko mo - ja, u baš či sam bi - - - la.
 2. Je - sam, maj - ko, s ma - lim vra - go - va - - - la.
 3. Ne - će, maj - ko, ni me ne ni dra - - - ga.

1. Maj - ko, maj - ko mo - ja, u baš či sam bi - la.
 2. Je - sam, je - sam, maj - ko, s ma - lim vra - go - va - la.
 3. Ne - će, ne - će, maj - ko, ni me - ne ni dra - ga.

bi - - - la.
 va - - - la.
 dra - - - ga.

21. (108)

Zbogom, neharna dušo

Perast. Gđa. Niković

Andante

Zbo - gom, ne - har - na du - šo, Što ću ja - dan
 sa - da se tr'je - ba dije - li - ti.
 7
 či - ni - ti ka - da ti me mr - ziš?

1. Zbogom, neharna dušo,
 sada se tr'jeba dijeliti.
 Što ću jadan činiti
 kada ti me mrziš?
2. Zbogom, neharna dušo,
 sada se tr'jeba dijeliti.
 Što ću jadan činiti
daleko od tebe?
3. *Preko prostranih polja,
 preko duboka mora,
 preko visokih gora
 žalostan ću te zvat'.*

Jure Šaban-Stanić je nadopunio tekst druge i treće strofe prema varijanti pjesme „Zbogom, neharna dušo“ iz Dobrote, iz: Milostić, A. 1902–1903. *Zbornik A. Milostića*. Rukopis u arhivu Odsjeka za etnologiju HAZU, sign. MH 168, br. 63, str. 96–97. Ludvik Kuba donosi još dvije varijante pjesme „Zbogom, neharna dušo“ (pr. 73 iz Mula i pr. 108 iz Perasta) i jednu njima srodnu varijantu pjesme „Se mi volevi bene“, bez mjesta zapisa (pr. 90), što svjedoči o njenoj iznimnoj popularnosti u Boki početkom 20. stoljeća.

Zbogom, neharna dušo

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Perast.

Obrada: Jure Šaban-Stanić, 2013.

Soave

SO LO

1. i 2. Zbo - gom, ne - har - na du - - - šo,
3. Pre - ko pro - stra - nih po - - - lja,

5

T 1. i 2. sa - da se tr'je - ba dije - li - ti. Što ću ja - dan
3. pre - ko du - bo - ka mo - ra, pre - ko vi - so - kih

B 1. i 2. Sa-da tr'je-ba dije - li - ti.
3. pre-ko du-bo-ka mo - ra,

11

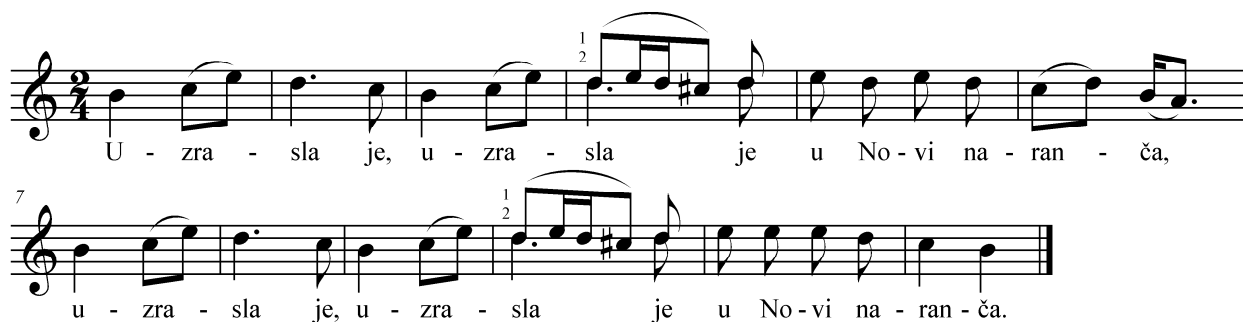
T či - - - ni - ti, 1. ka - da ti me - ne mr - ziš?
go - ra, 2. da - le - ko od te be.
3. ža - lo-stan ću - te zvat.

B Što ću ja-dan či-ni - ti 1. 2. i 3. u/m 1. mene mr - ziš?
pre-ko vi - so-kih go - ra, 2. od - te - be.
3. ću - te zvat.

22. (109)

Uzrasla je u Novi naranča

Perast. Gđa. Niković

Uzrasla je, uzrasla je u Novi naranča.

Uzrasla je u Novi naranča,
gojila je Novkinja đevojka.
U ljeto je vodom posipala,
a u zimu svilom pokrivala.
Lijepoga je roda porodila:
na tri grane tri žute naranče.
Jednu šalje caru čestitome,
car joj šalje do tri litre zlata:
„Lijepa fala caru čestitome
koj' mi šalje do tri litre zlata:
imam, mlada, i srebra i zlata!“
Drugu šalje duždu mletačkome,
dužd joj šalje ogledalo sjajno:
„Mala fala duždu mletačkome
koj' mi šalje ogledalo sjajno:
ja sam, mlada, ogledalo sama!“
Treću šalje Kraljeviću Marku,
Marko njojzi konja i junaka:
„Lijepa fala Kraljeviću Marku
koj' mi šalje konja i junaka:
znade Marko što je za đevojke!“

Uz obradu Zlatka Babana donosimo cjeloviti tekst pjesme iz izvora na koji upućuje Ludvik Kuba: De Sarno-San Giorgio, Dionisije. 1896. *Uspomena iz Perasta. Narodne pjesme za pjevanje i klavir*. Beograd: Izdanje D. M. Gjorića, br. 2, str. 5–6.

Uzrasla je u Novi naranča

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Perast.
Obrada: Zlatko Baban, 2013.

Largo ♩ = 54

mp Uz - ras - la je, uz - ras - la je u No - vi na - ran - ča, *mf* uz - ras -

a tempo

8 la je, uz - ras - sla je u No - vi na - ran - ča. *p* Uz - ras - la je, uz - ras -

a tempo

16 la je u No - vi na - ran - ča, *mf* uz - ras - la je, uz - ras -

22 la je u No - vi na - ran - ča.

23. (109, 110)

Uzrasla je u Novi naranča

Perast. Kate Niković

U - zra - sla je, u - zra - sla je u No - vi na - ran - ča,
 6 u - zra - sla je, u - zra - sla je u No - vi na - ran - ča.

1. Uzrasla je, uzrasla je u Novi naranča,
 /: trgala je, trgala je mlađana djevojka.: /
2. Prvu daje, prvu daje premiloj sestrici,
 /: al' sestrice, al' sestrice ne hoti jabuku.: /
3. Drugu daje, drugu daje ponajboljoj drugi,
 /: druga ode, druga ode, ostavi jabuku.: /
4. Treću daje, treću daje mlađanome momku,
 /: momak uze, momak uze curu i jabuku.: /

Jure Šaban-Stanić je sastavio stihove drugog dijela prve strofe i cijelu drugu i treću strofu. U svojoj je obradi spojio dvije srodne melodijske varijante pjesme „Uzrasla je u Novi naranča“, koje je Ludviku Kubi otpjevala Peraštanka Kate Niković. Prvi notni zapis (pr. 109) donosimo uz pretходnu obradu Zlatka Babana, gdje se nalazi i izvorni cjeloviti tekst pjesme u zapisu Dionisija de Sarno-San Giorgio iz 1896., a ovdje donosimo drugi zapis (pr. 110).

Uzrasla je u Novi naranča

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Perast.

Obrada: Jure Šaban-Stanić, 2013.

a tempo, mosso

T

1. Uz - ra, uz-ra-sla je, uz - ra, uz-ra-sla je, uz - ra, uz-ra-sla je, uz - ra,
 2. Pr - vu, pr-vu da-je, pr - vu, pr-vu da-je, pr - vu, pr-vu da-je, pr - vu,
 3. Dru-gu, dru-gu da-je, dru - gu, dru-gu da-je, dru - gu, dru-gu da-je, dru - gu,
 4. Tre - ću, tre-ću da-je, tre - ću, tre-ću da-je, tre - ću, tre-ću da-je, tre - ću,

B

1. Uz - ra - - - sla
 2. Pr - vu da -
 3. Dru - gu da -
 4. Tre - ću da -

meno mosso e espressivo
solo 1. tenor

5

T

sla - - je u No - vi na - ran - ča. 1. Tr - ga - la je, tr - ga - la je
 da - - je pre - mi - loj ses - tri - ci. 2. Al' se - stri-ca, al' se - stri-ca
 da - - je po - naj - bo - ljoj dru - gi. 3. Dru-ga o - de, dru-ga o - de
 da - - je mla - da - no - me mom - ku. 4. Mo-mak u - ze, mo-mak u - ze

uz - ra - sla u No - vi na - ran - ča.
 pr - vu da - pre - mi - loj se - stri - ci.
 dru - gu da - po - naj - bo - ljoj dru - gi.
 tre - ću da - mla - da - no - me mom - ku.

B

je je na - ran - - - ča.
 je je ses - tri - - - ci.
 je je dru - - - gi.
 je je mom - - - ku.

poco rit.....

8

T

mla-da-na dje-voj - ka, tr - ga - la je, tr - ga - la je mla-da-na dje-voj - ka.
 ne ho - ti ja - bu - ku, al' se - stri-ca, al' se - stri-ca ne ho - ti ja - bu - ku.
 os - ta - vi ja - bu - ku, dru-ga o - de, dru-ga o - de, os - ta - vi ja - bu - ku.
 cu - ru i ja - bu - ku, mo-mak u - ze, mo-mak u - ze cu - ru i ja - bu - ku.

B

24. (112)

Oj, pelin, pelinče

Perast. Kate Niković

Andante

1. Oj, pelin, pelinče, moje rajsko cvijeće,
oj, pelin, pelinče, moje rajsko cvijeće!
2. *S tobom će se moji svati okititi,
s tobom će se moji svati okititi.*
3. *Kad me budu mladu put groba nositi,
kad me budu mladu put groba nositi,
oj, pelin, pelinče, put groba nositi!*

*Djevojka je momku prsten povraćala,
kad ga je vraćala gorko je plakala:
„Na ti prsten, momče, moj te rod ne ljubi:
ni otac ni majka, ni brat ni sestra,
ni dundo ni strina, ni prva komšija!
Već te, momče, molim i Bogom zaklinjem:
nemoj mene mladu na glas iznositi
jerbo sam djevojka u selu nesretna.
Ja posijah smilje, a pelin izniče.
Oj, pelin, pelinče, moje rosno cvijeće,
s tobom će se moji svati zakititi
kad me budu tužnu do groba nositi!
Kopajte mi raku u široku polju,
za metar širine, a za dva dužine.“*

Vinko Didović je nadopunio tekst druge i treće strofe prema pjesmi „Moj pelin, pelinče“, na: Klapa Moreška. 2012 [oko 1970]. *Moj pelin, pelinče*. www.youtube.com/watch?v=SXF_eRJhLdQ. Donosimo i drugu potpuniju varijantu teksta s uobičajenim naslovom „Djevojka je momku prsten povraćala“ iz Herceg Novog, iz: Đorđević, Vladimir R. 1929. „Nekoliko reči o igranju i pevanju u Herceg Novome“. *Glasnik Etnografskog muzeja u Beogradu* 4: 18–28; br. 9, str. 21, 26.

Oj, pelin, pelinče

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Perast.
Obrada: Vinko Didović, 2012.

Adagio

T

1. Oj, pe - lin, pe - lin - če, — mo - je raj - sko cvije - če,
2. s to - bom će se mo - ji — sva - ti o - ki ti - ti,
3. Kad me bu - du mla - du — put gro - ba no si - ti,

B

Oj, — Oj, —

5

T

oj, pe - lin, pe - lin - če, — mo - je raj - sko cvije - če,
s to - bom će se mo - ji — sva - ti o - ki ti - ti.
kad me bu - du mla - du — put gro - ba no — si - ti!

B

pe - lin - če, —
mo - ji —
mla - du —

1. 2. 3.

M

10

T

oj, pe - lin, pe - lin - če, —
M — put gro - ba no - si - ti!

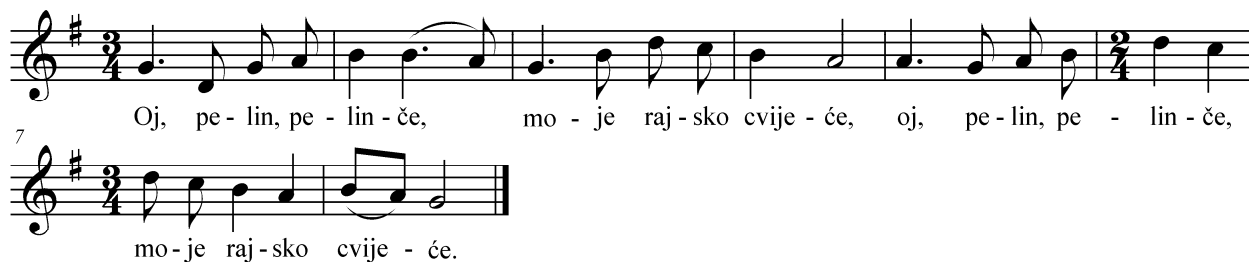
B

25. (112)

Oj, pelin, pelinče

Perast. Kate Niković

Andante

1. Oj, pelin, pelinče, moje rajsko cvijeće,
oj, pelin, pelinče, moje rajsko cvijeće,
oj, pelin, pelinče, moje rajsko cvijeće,
oj, pelin, pelinče, moje rajsko cvijeće!
2. *Djevojka je momku jade zadavala,
jade zadavala ter mu govorila,
djevojka je momku jade zadavala,
jade zadavala ter mu govorila.*
3. *„Uzmi, momče, prsten, moj te rod ne voli,
Uzmi, momče, prsten, moj te rod ne voli,
ni' te voli otac ni moja majčica,
ni' te voli otac ni moja majčica!“*

Jure Šaban-Stanić je nadopunio tekst druge i treće strofe prema: Veseli Bedekovčani. 2010 [oko 1970]. *Oj, pelin, pelinček*. www.youtube.com/watch?v=NorKYGMKix8.

Cjelovitu verziju teksta pjesme s naslovom „Djevojka je momku prsten povraćala“ iz Herceg Novog donosimo uz prethodnu obradu Vinka Didovića.

Oj, pelin, pelinče

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Perast.
Obrada: Jure Šaban-Stanić, 2013.

Andante

solo

1. Oj, pe - lin, pe - lin - če, mo - je raj - sko cvije - će.
2. Dje - voj - ka je mom - ku ja - de za - da - va - la,
3. "Uz - mi, mom - če pr - sten, moj te rod ne vo - li.

T

u/m

B

5

solo

Oj, pe - lin, pe - lin - če, mo - je raj - sko cvije - će.
ja - de za - da - va - la, ter mu go - vo - ri - la:
Uz - mi, mom - če pr - sten, moj te rod ne vo - li.

T

B

9

T

1. Oj, pe - lin, pe - lin - če, mo - je raj - sko cvije - će.
2. Dje - voj - ka je mom - ku ja - de za - da - va - la,
3. Ni' te vo - li o - tac, ni' mo - ja maj - či - ca.

B

13

V

T

Oj, pe - lin, pe - lin - če, mo - je raj - sko cvije - će.
ja - de za - da - va - la, ter mu go - vo - ri - la:
Ni' te vo - li o - tac, ni' mo - ja maj - či - ca."

B

13

raj - sko
go - vo -
ni maj -

26. (114)

Nevina djeva polako hodi

Perast. Kate Niković

Andante

1. Nevina djeva polako hodi,
teška je tuga stazicom vodi.
/: Kraj groba stala ter suze lijeva, lijeva,
šapatom pita: „Ko mi te uze? „: /
2. Nevina djeva pod križem stala,
sklopila ruke, potihom moli:
/: „Čuvaj ga, čuvaj, Bože moj dobri, predobri,
nek' milost tvoja na njega siđe. „: /
3. Nevina djeva sad vječno sniva,
anđelu rajskom sad ručicu pruža:
/: „Anđele mili, sada te ljubim, ljubim,
i moja duša sad mirno sniva. „: /

Jure Šaban-Stanić je sastavio stihove druge i treće strofe. Dvije različite verzije originalnog teksta nalaze se u: Bersa, Vladoje. 1944 [1906]. *Zbirka narodnih popievaka (iz Dalmacije)*. Uredili Božidar Širola i Vladoje Dukat. Zagreb: HAZU, br. 247 (Komiža), 248 (Baška Voda), str. 395. Ludvik Kuba donosi i varijantu ove pjesme iz Mula (pr. 78).

Nevina djeva polako hodi

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Perast.
Obrada: Jure Šaban-Stanić, 2013.

Solo
BASS

1. Ne - vi - na dje - va po - la - ko ho - di,
2. Ne - vi - na dje - va pod kri - žem sta - la,
3. Ne - vi - na dje - va sad vje - čno sni - va,

5

T

teš - ka je tu - ga sta - zi-com vo - di. Kraj gro-ba sta - la
sklo - pi - la ru - ke, po - ti - ho mo - li: "Ču - vaj ga, ču - vaj,
an - de - lu raj - skom sad ru - či - cu pru - ža: "An - de - le mi - li,

B

11

T

ter su - ze lije-va, lije - va, ša - pa-tom pi - ta: "Ko mi te u - ze?"
Bo - že moj do-bri, pre-do-bri, nek' mi-lost tvo - ja na nje-ga si - de."
sa - da te lju-bim, lju - bim i mo-ja du - ša sad mir-no sni - va."

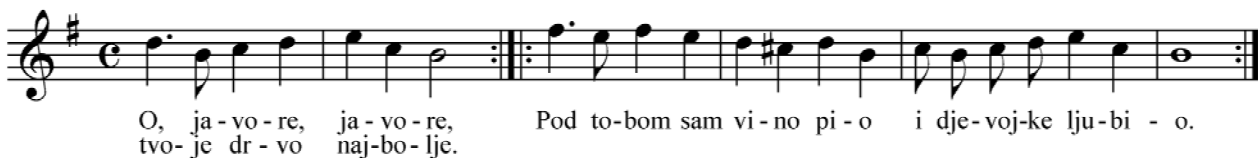
B

lije - va
do - bri
lju - bim

27. (116)

O, javore, javore

Perast. Gđa. Niković

1. O, javore, javore,
tvoje drvo najbolje!
/: Pod tobom sam vino pio
i djevojke ljubio.: /
2. O, javore, javore,
tvoje drvo najbolje!
/: Pod tobom sam mojoj dragoj
medna usta ljubio.: /
3. Ti si cura, pa cura,
pa si nešto dočula:
/: koji momak bašću mijenja,
taj djevojke nema!.: /
4. O, javore, javore,
tvoje drvo najbolje!
/: Širi grane na sve strane,
ne daj zori da svane!.: /

Jure Šaban-Stanić je nadopunio tekst drugog dijela druge strofe prema varijanti stihova koji se usmenom tradicijom izvode na širem omiškom području. Tekst treće i četvrte strofe autor je nadopunio prema: Živković, Predrag-Tozovac. 2008. CD *Moje najdraže pesme*. DLM Take It Or Leave It Records 3409, br. 12.

O, javore, javore

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Perast.

Obrada: Jure Šaban-Stanić, 2013.

Andante giocoso

T

1. i 2. O, ja-vo - re, ja - vo - re,
 tvo - je dr - vo naj - bo - lje.
 3. Ti si cu - ra pa cu - ra,
 pa si ne - što do - ču - la.
 4. O, ja-vo - re, ja - vo - re,
 tvo - je dr - vo naj - bo - lje.

1. Pod to-bom sam vi - no pi - o
 2. Pod to-bom sam mo - joj dra - goj
 3. Ko - ji mo - mak baš - ču mije - nja,
 4. Si - ri gra - ne na sve stra - ne,

B

5

T

i dje-voj-ke lju - bi - o.
 me-dna u - sta lju - bi - o.
 taj dje-voj-ke ne - - ma.
 ne daj zo - ri da sva - ne.

1. lju - bi - o.
 2. lju - bi - o.
 3. ne - ma.
 4. da sva - ne.

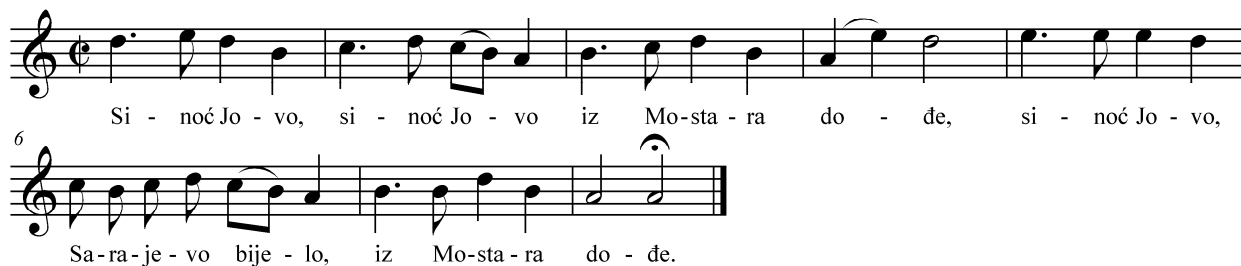
B

28. (117)

Sinoć Jovo iz Mostara dođe

Perast. Kate Niković

Andante

Si - noć Jo - vo, si - noć Jo - vo iz Mo - sta - ra do - đe, si - noć Jo - vo,

6
Sa - ra - je - vo bi - je - lo, iz Mo - sta - ra do - đe.

1. Sinoć Jovo, sinoć Jovo iz Mostara dođe,
staru majku, staru majku na vratima nađe.
2. *Ne pita je, ne pita je, ni: „Kako si, majko?“,
već je pita, već je pita: „Gdje je moje zlato?“*
3. *„Kasno, sine, kasno, sine!“, kroz plač veli majka,
„Tvoje zlato, tvoje zlato za drugog je dato!“*

Mario Katavić je nadopunio tekst druge i treće strofe prema pjesmi „Sinoć Meho iz Novoga dođe“ u izvedbi Ćazima Ćolakovića, na: Ćolaković, Ćazim. 1990. *Poleti pjesmo Sandžaka*. Orkestar Omera Pobrića. Sarajevo: Diskoton DTK-9105, br. 12. Ludvik Kuba donosi i varijantu ove pjesme iz Mula (pr. 37 „Sinoć Ivo iz Mostara dođe“).

Sinoć Jovo iz Mostara dođe

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Perast.
Obrada: Mario Katavić, 2013.

Andante

S

1. Si - noć Jo - vo, si - noć Jo - vo iz Mo - sta - ra do - đe, sta - ru maj - ku,
2. Ne pi - ta je, ne pi - ta je, ni: "Ka - ko si maj - ko?", već je pi - ta,
3. "Ka - sno si - ne, ka - sno si - ne!", kroz plač ve - li maj - ka, "Tvo - je zla - to,

A

Oj,

6

S

sta - ru maj - ku, na vra - ti - ma na - đe.
već je pi - ta: "Gdje je mo - je zla - to?"
tvo - je zla - to za dru - gog je da - to!"

A

29. (124)

Rano rani Đurđevica Jela

Perast. Kate Niković
Poskočica

Allegro

Ra - no ra - ni, ra - no ra - ni Đur - đe - vi - ca Je - la,
tra - la - la - la, la - la - la, Đur - đe - vi - ca Je - la.

1. Rano rani, rano rani Đurđevica Jela,
/: tra-la-la (la-la), la-la-la, Đurđevica Jela.: /
2. Nabrala je, nabrala je tri zelena vijenca,
/: tra-la-la (la-la), la-la-la, tri zelena vijenca.: /
3. Prvoga je, prvoga je Đurđa darovala,
/: tra-la-la (la-la), la-la-la, Đurđa darovala.: /
4. Drugoga je, drugoga je niz more poslala,
/: tra-la-la (la-la), la-la-la, niz more poslala.: /
5. Trećega je, trećega je za se ostavila,
/: tra-la-la (la-la), la-la-la, za se ostavila.: /

Jure Šaban-Stanić je nadopunio tekst 2, 3, 4. i 5. strofe prema: Gregović, Nikola. 2006. Antologija klapskih pjesama. Kotor, str. 12. Kate Niković je Ludviku Kubi otpjevala i drugu, ponešto izmijenjenu, varijantu melodije ove pjesme (pr. 125). Kuba upućuje na tekst pjesme u: De Sarno San Giorgio, Dionisije. 1896. *Uspomena iz Perasta. Narodne pjesme za pjevanje i klavir*. Beograd: Izdavanje D. M. Gjorića, br. 14, str. 24–25. De Sarno pritom navodi: „Ova se pjesma pjeva o Sv. Gjurgju na culjki (ljuljaški)“.

Rano rani Đurđevica Jela

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Perast.
Obrada: Jure Šaban-Stanić, 2013.

Moderato

T

1. Ra - no ra - ni, ra - no ra - ni Đur - đe - vi - ca Je - la, tra - la - la (la-la)
2. Na - bra - la je, na - bra - la je tri ze - le - na vijen - ca, tra - la - la (la-la)

B

6

1. la-la la, Đur-đe-vi-ca Je - la.
la-la la, tri ze-le-na vijen-ca.

2. Đur-đe-vi-ca Je - la.
tri-ze-le-na vijen-ca.

30. (126)

Radujmosja, veselmosja

Risan

Lokalna pjesma, pjeva se na
pravoslavni praznik Cvijeti

Andante

Ra- duj-mo-sja, ve-sel-mo-sja svi vjer - ni, svi vjer - ni!

E - vo Hri - sta na ždre - be - tu đe sje - di, đe sje - di!

Radujmosja, veselmosja, svi vjerni, svi vjerni!
Evo Hrista na ždrebetu đe sjedi, đe sjedi!

Ova vanlitiurgijska pjesma je melodijski slična poznatoj božićnoj pjesmi „Vitlejeme, grade slavni“, pa se njezin tekst može pjevati na Kubinu melodiju.

Vitlejeme, slavni grade

1. *Vitlejeme, slavni grade od Boga, od Boga,
slavniji si ti od grada svakoga, svakoga!*
2. *Jer iz tebe nam iziđe vojvoda, vojvoda,
Isus mili Davidova poroda, poroda.*
3. *Marija ga čista Djeva porodi, porodi
i u jasle ona njega položi, položi.*
4. *Dostojno se ona njemu poklanja, poklanja
i veseljem svoga srca pozdravlja, pozdravlja:*
5. *„Ti si dika i uteha sveg' sveta, sveg' sveta,
ti si sinak Oca večna doveka, doveka. „*
6. *„Mada ležiš u jaslama na slami, na slami,
ti caruješ na nebesi nad nami, nad nami!“*

Tekst pjesme „Vitlejeme slavni grade“ koji donosimo nalazi se na: Crkva Svete Trojice – Srem-čica. 2013. *Tekstovi duhovnih pesama*. <http://crkvasvetetrojice.com/>

Radujmosja, veselmosja

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Risan.
Obrada: Mario Katavić, 2013.

Andante

T
Ra - duj-mo - sja, ve - sel - mo - sja, svi vjer - ni, svi vjer - ni!

B

7
T
E - vo Hri - sta na - ždre - be - tu de sje - di, de sje - di!

B

31. (129)

Škripi đeram, ko je na bunaru

Risan. Ljubomir Takas

Andante

1. Škripi đeram, škripi,
ko je na bunaru, ko je na bunaru?
Škripi đeram, ej, škripi đeram!
2. Na bunaru, na bunaru
sojka materina, sojka materina,
na bunaru, ej, na bunaru!
3. Vodu vadi, vodu,
bijelo lice gladi, bijelo lice gladi,
vodu vadi, ej, vodu vadi!
4. Vodu lije, vodu,
bijelo lice mije, bijelo lice mije,
vodu lije, ej, vodu lije!
5. Na bunaru sojka.
Zasukala sojka
bijeke rukave, bijele rukave,
zasukala, ej,
zasukala, ej, sojka!

Ana Kodrić-Ivelić je u obradi slijedila cjeloviti tekst pjesme prema zapisu Ludvika Kube.

Škripi đeram, ko je na bunaru

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Risan.

Obrada: Ana Kodrić-Ivelić, 2013.

p Škri-pi đe-ram, škri - pi, — ko je na bu - na - ru, ko je na — bu - na - ru,

9 škri-pi — đe - - - ram, ej, škri - pi đe - ram. Na bu-na-ru, ♩ = 75

o, — — — — — ej, đe - ram. Na bu -

16 na bu-na-ru soj - ka ma - te - ri - na, soj - ka ma - te - ri - na, na bu - na -

na - ru

24 — — — ru, ej, na — bu-na - ru. ♩ = 75

p u — — — — — SOLO: Vo-du, va-di vo - du, — bije-lo

u — — — — —

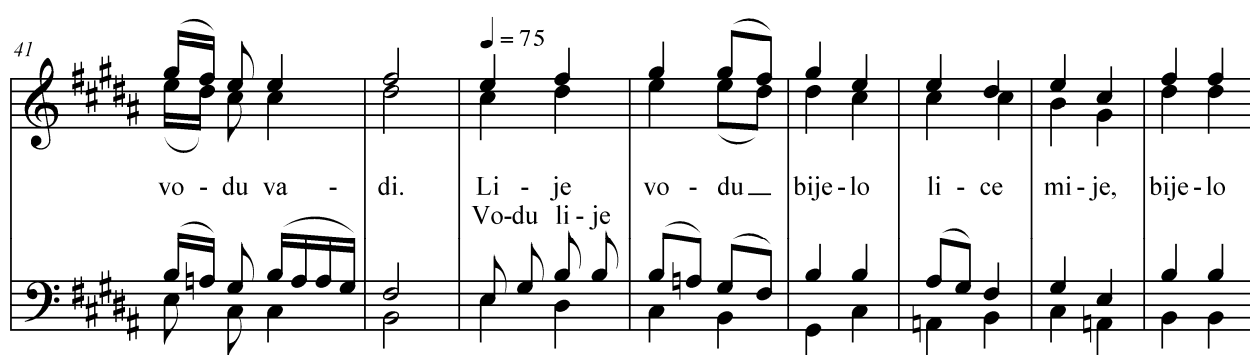
32

li - ce gla-di, bije-lo li - ce gla - di vo-du va - - - di, ej,

41

$\text{♩} = 75$

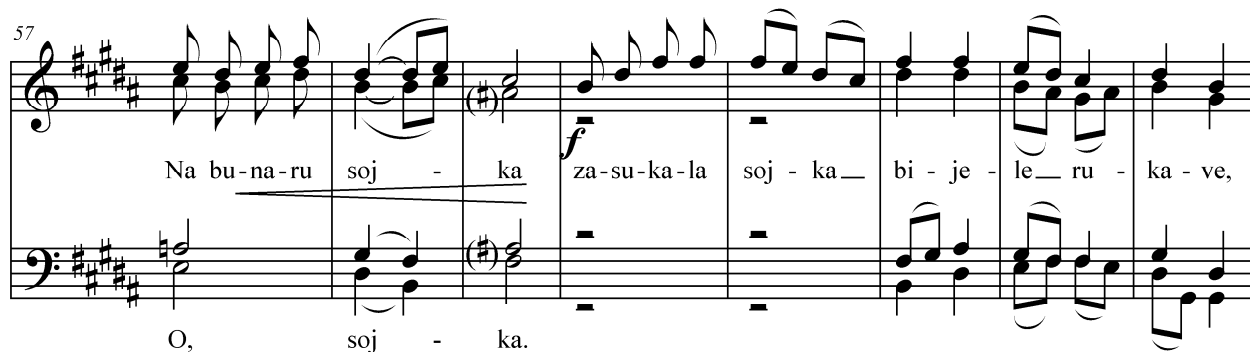
vo - du va - di. Li - je vo - du - bije-lo li - ce mi - je, bije-lo
Vo-du li - je

49

li - ce mi - je, vo-du li - - - je, ej, vo - du li - je.

57

Na bu-na-ru soj - ka *f* za-su-ka-la soj - ka - bi - je - le - ru - ka - ve,
O, soj - ka.

65

bi - je - le__ ru - ka - ve za - su - ka - - - la, ej,

O, ej, —

72

za - su - ka - la *f* ej, — soj - ka. —

— ka - la. —

32. (132)

Pala magla na Bojanu

Risan

Pjevanje u dvije skupine

(vjerovatno djevojačka i momačka)

Allegro

Pala magla na Bojanu,
pala magla na Bojanu,
sitna rosa na livadu.
Niko rosu preć' ne može,
samo jedna lijepa Mara;
ni ona je preć' ne može.
Izgubila s ruke prsten,
nađe joj ga mlado momče.
„Daj mi, momče, s ruke prsten
što sam mlada izgubila,
daj mi, momče, s ruke prsten
što sam mlada izgubila!“ Oj-ha!

Mario Katavić je u obradi slijedio cjeloviti tekst pjesme prema zapisu Ludvika Kube.

Pala magla na Bojanu

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Risan.
Obrada: Mario Katavić, 2013.

Allegro

S

A

Pa-la ma-gla na Bo-ja-nu, — pa-la ma-gla — na Bo-ja-nu, si-tna ro-sa na li-

10

S

A

va-du. — Ni-ko ro-su preć' ne mo-že, sa-mo jed-na lije-pa Ma-ra: ni o-

19

S

A

na je — preć' ne mo-že. Iz-gu-bi-la s ru-ke pr-sten, na-đe joj — ga — mla-do

Oj, oj, na-đe joj ga

28

S

A

mom-če: "Daj mi, mom-če, s ru-ke pr-sten što sam mla-da — iz-gu-bi-la!" oj-ha!

33. (139)

Hoda, hoda preko polja

Risan

1. Hoda, hoda preko (o-) polja
mlado momče i djevojče,
mlado momče i djevojče.
2. Ispod stida momče (e-) reče,
ispod stida momče reče:
/: „Daj, djevojko, jedno oko,
daj, djevojko, jedno oko! „: /
3. Djevojka je milo (o-) stiva,
dade momku oba oka,
dade momku oba oka,
a iz srca žalostiva,
a iz srca žalostiva.

Vinko Didović je u obradi slijedio cjeloviti tekst pjesme prema zapisu Ludvika Kube.

Hoda, hoda preko polja

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Risan.
Obrada: Vinko Didović, 2013.

Solo I i II sopran

Ho - da, ho - da pre - - - ko - o - po - lja

tutte

S mla-do mom-će i dje - voj - će, mla-do mom-će i dje-voj - će.

A Mla - do hm, i dje-voj će.

Solo I i II sopran

11 Is - pod sti - da mom - - - će - e - re - će:

I sopran

"Daj, dje-voj - ko, jed - no o - ko,

tutte

S 15 Is-pod sti-da mom - će re - će: "Hm, daj, dje - voj - ko,

A

20

1. 2.

daj, dje - voj - ko, jed - no o - ko!" ko!"

S

20

1. 2.

dje - voj - ko, jed - no o - ko!" "Hm, ko!"

A

Solo I i II sopran

25

Dje - voj - ka je mi - - - lo - o - - sti - va,

tutte

29

da - de mom-ku o - ba o - ka, da - de mom-ku o - ba o - ka

S

da - de da - de

A

35

a iz sr-ca ža-lo-sti - va, a iz sr-ca ža - lo - sti - va.

S

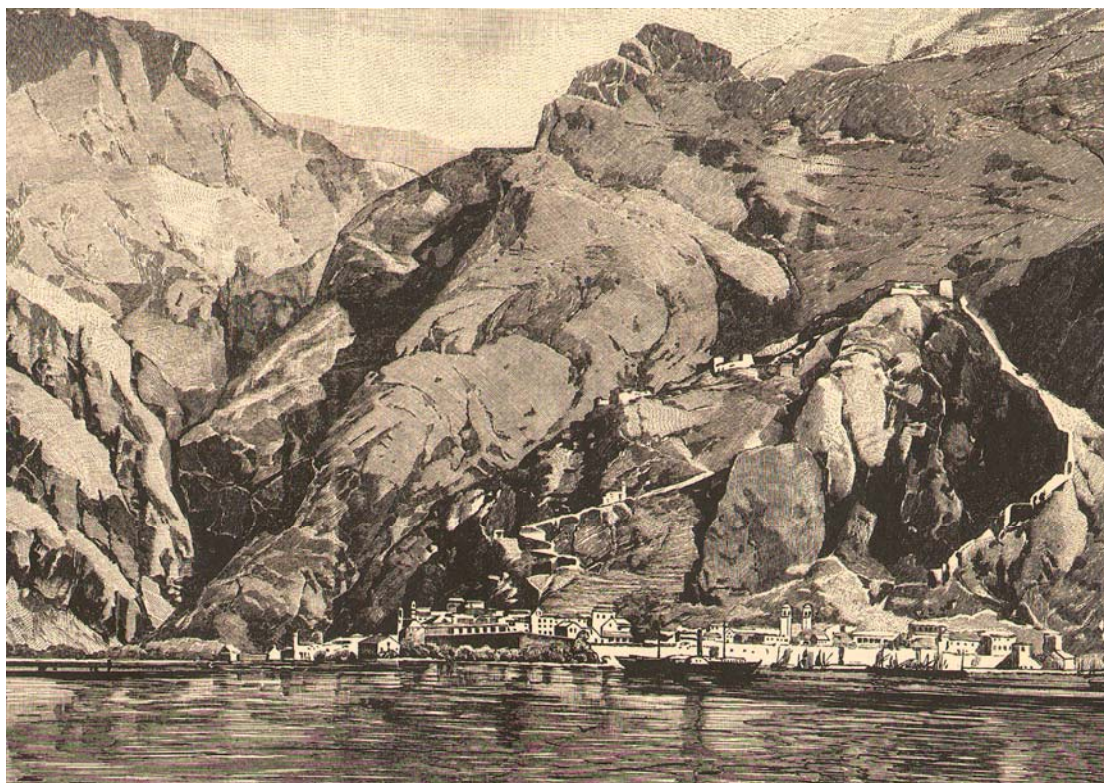
hm

A

Litice nad Kotorom

Kada je brod skrenuo na jug prema Kotoru, podlegao sam moćnom veličanstvu kamene kulise u čijem podnožju se skrasio Kotor... predavši se užitku trenutka u posmatranju one kamene stijene kojom se kod Kotora zaliv završava. Ona djeluje kao tajnovito, do neba visoko, pročelje drevnog beskovnog velebrama. Reljefne brazde koje je priroda stvarala na stijenama zapravo su njihov govor. Vijugave staze duž strmih stijena s bezbroj oštih krivina nalik na munje takođe djeluju kao rukopis. Skoro da bismo isto mogli reći i o tvrđavi svetog Ivana koja se kao gušter zalijepila na strmu stijenu. Mi ovaj rukopis razumijemo kao otiske linija istorijskih zbivanja koje je kotorska panorama sačuvala, a one paraju našu dušu kao stari zakrivljeni i zardali mač. Tu kao da je priroda osjetila da će joj jednom trebati mnogo bora. Već u praistoriji njima nije oskudijevala, pa ih je na cjelokupnom prostoru izbrazdala toliko i tako uspješno da stari venecijanski bedemi koji na njima stoje danas djeluju kao da međusobno koketiraju. Te linije na stijenama koje se uzajamno presijecaju i preklapaju djeluju kao rez sablje, let strijela, parabole kopalja u čijem roju je sključana istorija...

Ludvík Kuba, *Čtení o Dalmácii*, 1936, str. 212–214.

Emil Jakob Schindler, *Kotor* (1892)

34. (147)

Koja je ono djevojka

Muo. Marija Dončić, Ivka Luković,
Vjekoslava Marović, Regina Janković

Largo

Ko - ja je o - no dje - voj - ka što 'no ra - no ra - ni na vo - du,

9
ko - ja je o - no dje - voj - ka što 'no ra - no ra - ni na vo - du?

1. Koja je ono djevojka
što 'no rano rani na vodu,
koja je ono djevojka
što 'no rano rani na vodu?
2. Digla je skute visoko,
gazila je vodu duboko,
digla je skute visoko,
gazila je vodu duboko.
3. Ono je moja djevojka
što 'no rano rani na vodu,
ono je moja djevojka
što 'no rano rani na vodu!

Jure Šaban-Stanić je nadopunio tekst druge i treće strofe prema pjesmi „Čija je ono djevojka“, iz: Krešimir Kljenak i Josip Vlahović [ur.]. 1979. *Zbornik dalmatinskih klapskih pjesama izvedenih na festivalima od 1967 do 1976*. Omiš: FDK Omiš, br. 177, str. 418–419. Kuba donosi i varijantu ove pjesme u izvedbi mladića iz Mula (v. pr. 18).

Koja je ono djevojka

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Muo.

Obrada: Jure Šaban-Stanić, 2013.

Largo

T

B

dje - voj - ka   što - 'no ra - no ra - ni   na vo - du?
vi - so - ko,   ga - zi - la je vo - du   du - bo - ko.
dje - voj - ka   što 'no ra - no ra - ni   na vo - du.

1. Ko - ja je o - no dje - voj - ka _____ ra - ni na vo - du.____
2. Di - gla je sku - te vi - so - ko _____ vo - du du - bo - ko.____
3. O - no je mo - ja dje - voj - ka _____ ra - ni na vo - du.____

rit.....

5

T

B

1. Ko - ja je o - no dje - voj - ka   što 'no ra - no ra - ni   na vo - du?
2. Di - gla je sku - te vi - so - ko,   ga - zi - la je vo - du   du - bo - ko.
3. O - no je mo - ja dje - voj - ka   što 'no ra - no ra - ni   na vo - du.

1. Ko - ja dje - voj - ka _____ ra - ni na vo - du?
2. Di - gla vi - so - ko _____ vo - du du - bo - ko.
3. Mo - ja dje - voj - ka _____ ra - ni na vo - du.

35. (151)

Zaspa junak pod jelom zelenom

Tivat. Anđela i Njeza Rajčević.

Allegro

1. Zaspa junak pod jelom zelenom; svira, svira banda Jelačića bana,
a djevojka pod žutom narančom; svira, svira banda Jelačića bana.
2. Ko prolazi, svak' djevojku ljubi; svira, svira banda Jelačića bana,
a na momka niko ni ne gleda; svira, svira banda Jelačića bana.
3. O, djevojko, ti se ne udala; svira, svira banda Jelačića bana,
dok ne rodi javor jabukami; svira, svira banda Jelačića bana.
4. I tornina žut'jema naranč'ma; svira, svira banda Jelačića bana;
i ugledaš dva na nebu sunca; svira, svira banda Jelačića bana.
5. I ne čuješ kako riba pjeva; svira, svira banda Jelačića bana.
Djevojka je vragometna bila; svira, svira banda Jelačića bana.
6. Okitila javor jabukama; svira, svira banda Jelačića bana;
i torninu žut'jema naranč'ma; svira, svira banda Jelačića bana.
7. I uzela sjajno ogledalo; svira, svira banda Jelačića bana;
ugledala dva na nebu sunca; svira, svira banda Jelačića bana.
8. Ušeta se dolje u primorje; svira svira banda Jelačića bana;
i začula kako riba poje; svira, svira banda Jelačića bana.

Mario Katavić je u obradi slijedio cjeloviti tekst pjesme prema zapisu Ludvika Kube.

Zaspa junak pod jelom zelenom

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Tivat.
Obrada: Mario Katavić, 2013.

Allegro

T

1. Zas - pa ju - nak pod je - lom ze le - nom, svi - ra, svi - ra
2. Ko pro la - zi, svak' dje - voj - ku lju - bi, svi - ra, svi - ra
3. O, dje - voj - ko, ti se ne u da - la, svi - ra, svi - ra

B

Svi - ra, svi - ra, svi - ra, svi - - - ra.

10

T

ban - da Je - la - či - ća ba - na, a dje - voj - ka pod žu - tom na ran - čom. Svi - ra, svi - ra
ban - da Je - la - či - ća ba - na, a na mom - ka ni - ko ni ne gle - da. Svi - ra, svi - ra
ban - da Je - la - či - ća ba - na, dok ne ro - di ja - vor ja - bu ka - mi, svi - ra, svi - ra

B

18

T

ban - da Je - la - či - ća ba - na.
ban - da Je - la - či - ća ba - na.
ban - da Je - la - či - ća ba - na.

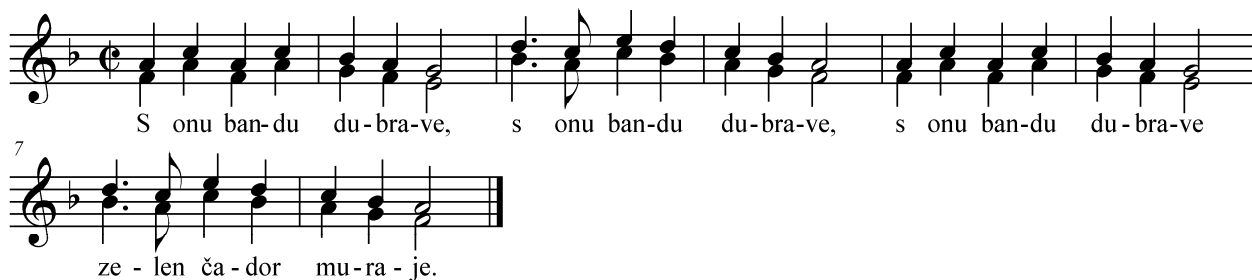
B

36. (152)

S onu bandu dubrave

Tivat. Anđela i Njeza Rajčević

Andante

1. S onu bandu dubrave,
s onu bandu dubrave,
s onu bandu dubrave,
zelen čador muraje.
2. Pod njim sjedi delija,
pod njim sjedi delija,
pod njim sjedi delija,
na ruke mu djevojka.
3. On djevojci govori,
arbanaški zanosi:
„Što se, curo, ne vjeraš?
U mene se ne uzdaj!
4. Jer ja imam devet grad',
u svakome ljubim drag',
jer ja imam devet grad',
u svakome ljubim drag'!
5. Svaka majka ima sina,
a najmlađa jednu šcer.
Ja je prosim da m' je da,
ona ne da ter ne da!“

Mario Katavić je u obradi slijedio cjeloviti tekst pjesme prema zapisu Ludvika Kube.

S onu bandu dubrave

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Tivat.
Obrada: Mario Katavić, 2013.

Andante

T

1. S o - nu ban - du du - bra - ve, s o - nu ban - du
2. Pod njim sje - di de - li - ja, pod njim sje - di
3. On dje - voj - ci go - vo - ri, ar - ba - na - ški
4. Jer ja i - mam de - vet grad', u sva - ko - me
5. Sva - ka maj - ka i - ma si - na, a naj - mla - da

B

1. S o - nu ban - du, s o - nu
2. Pod njom sje - di, pod njom
3. On go - vo - ri, on
4. Jer ja i - mam, i - mam
5. Sva - ka maj - ka, si - na

6

T

du - bra - ve, s o - nu ban - du du - bra - ve ze - len ča - dor mu - ra - je.
de - li - ja, pod njim sje - di de - li - ja, na ru - ke mu dje - voj - ka.
za - no - si: "Sto se, cu - ro, ne vje - raš? U me - ne se ne uz - daj!
lju - bim drag', jer ja i - mam de - vet grad', u sva - ko - me lju - bim drag'!
je - dnu šcer. Ja je pro - sim da m'je da, o - na ne da ter ne da!"

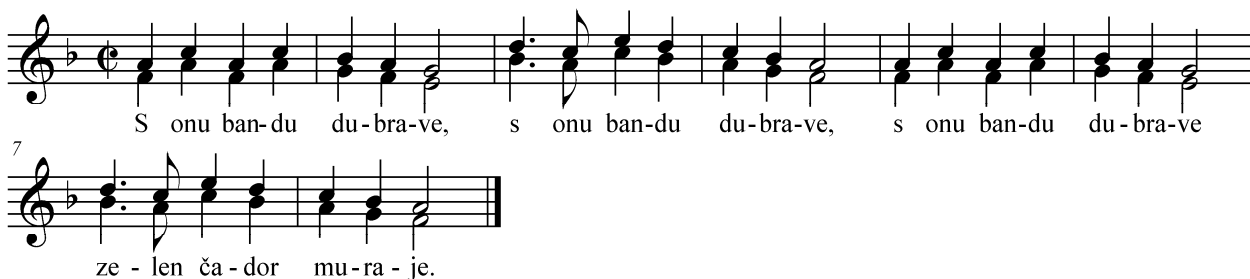
B

37. (152)

S onu bandu dubrave

Tivat. Anđela i Njeza Rajčević

Andante

S onu ban-du du-bra-ve, s onu ban-du du-bra-ve, s onu ban-du du-bra-ve

ze - len ča - dor mu - ra - je.

1. S onu bandu dubrave,
s onu bandu dubrave,
s onu bandu dubrave,
zelen čador muraje.
2. Pod njim sjedi delija,
na ruke mu djevojka.
On djevojci govori,
arbanaški zanosi:
3. „Što se, curo, ne vjeraš?
U mene se ne uzdaj,
jer ja imam devet grad',
u svakome ljubim drag'!
4. Svaka majka ima sina,
a najmlađa jednu šcer.
Ja je prosim da m' je da,
ona ne da ter ne da!“

Jure Šaban-Stanić je u obradi slijedio cjeloviti tekst pjesme prema zapisu Ludvika Kube.

S onu bandu dubrave

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Tivat.

Obrada: Jure Šaban-Stanić, 2013.

Leggero, a tempo

T

B

1. S o - nu ban - du du - bra - ve, — s o nu ban - du du - bra - ve, (e)
 2. Pod njim sje - di de - li - ja, — na ru - ke mu dje - voj - ka. (a)
 3. "Što se, cu - ro, ne vje - raš, — u me - ne se ne uz - daj, (aj)
 4. Sva - ka maj - ka i - ma si - na, a naj - mla - da jed - nu šcer. (er)

1. du - bra - ve
2. dje - voj - ka
3. ne uz - daj
4. jed - nu šcer

T

B

s o - nu ban - du du - bra - ve ze - len ča - dor mu - ra - je.
 On dje - voj - ci go - vo - ri, ar - ba - naš - ki za - no - si:
 jer ja i - mam de - vet grad', u sva - ko - me lju - bim drag'.
 Ja je pro - sim dam' je da, o - na ne da, ter ne da."

- (e) _____
 (a) _____
 (aj) _____
 (er) _____

1. mu - ra - je.
2. za - no - si.
3. lju - bim drag'.
4. ter ne da.

Domaćin pije u slavi Božjoj

Tivat. Anđela i Njeza Rajčević
Svadbena, uz trpezu

5 Do-ma-ćin pi - je u sla - vi Bo - žjoj, sla - va mu Bo - žja vaz-da po - mo-gla,
a sla - va Bo - žja svijeh nas po - mo-gla!

1. Domaćin pije u slavi Božjoj,
slava mu Božja vazda pomogla,
a slava Božja svijeh nas pomogla!
2. Stari svat pije u slavi Božjoj,
slava mu Božja...
3. Kumpar pije u slavi Božjoj,
slava mu Božja...
4. Prvijenac pije u slavi Božjoj,
slava mu Božja...
5. Mladoženja pije u slavi Božjoj,
slava mu Božja...
6. Djever pije u slavi Božjoj,
slava mu Božja...
7. Barjaktar pije u slavi Božjoj,
slava mu Božja...
8. Buklijaš pije u slavi Božjoj,
slava mu Božja...
9. Kapetan pije u slavi Božjoj,
slava mu Božja...
10. Svi svatovi piju u slavi Božjoj,
slava im Božja vazda pomogla,
a slava Božja svijeh nas pomogla!

Mario Katavić je u obradi slijedio cjeloviti tekst pjesme prema zapisu Ludvika Kube.

Domaćin pije u slavi Božjoj

Po zapisu Ludvika Kube, 1907. Tivat.

Obrada: Mario Katavić, 2013.

T

1. Do - mā - čin pi - je
 2. Sta - ri - svat pi - je
 3. Kum - par pi - je
 4. Pr - v'je - nac pi - je
 5. Mla - do - že - nja pi - je
 6. Dje - ver pi - je
 7. Ba - rja - ktar pi - je
 8. Bu - kli - jaš pi - je
 9. Ka - pe - tan pi - je
 10. Svi sva - to - vi pi - ju

u sla - vi Bo - žjoj, sla - va mu Bo - žja — va - zda po - mo - gla,
 u sla - vi Bo - žjoj, sla - va im Bo - žja —

B

T

a sla - va Bo - žja — svijeh nas po - mo - gla! —

B

Poljubac

Izašao sam u šetnju na dan kada je u Kotoru bio pazar. Našao sam mjesto s kojeg sam vidio svakog ko je dolazio od strane grada, a mene niko. Tako sam tu obezbijedio sebi mir i mogao se upustiti u posao. Međutim, nakon izvjesnog vremena sam shvatio da čovjeku u prirodi ne mora biti zagarantovan mir od mogućih smetnji za radotu. Tek što sam počeo nabacivati boju na crtež, odozdo naiđe zaljubljeni par. U tom ambijentu djelovali su kao prelijepa slika, ne samo zbog njihove paštrovske pitoreskne nošnje koja je nalik na crnogorsku, već iz sasvim drugog razloga. Naime, djevojka se kretala nešto ispred momka kao da ga izbjegava. Njihov način jahanja, približavanje i razdvajanje njihovih figura djelovalo je na mene kao da se žele poljubiti, ali ujedno i ne mogu. Iz radoznalosti, dok mi se sušila boja na papiru, posmatrao sam ih i pitao se da li će tom momku poći za rukom da poljubi djevojku. To se nakon izvjesnog vremena i desilo u trenutku kada se jašući glava djevojke približila momku i tada su se njihove usne spojile. To nije bio poljubac, već pravi cjelov (...) ostvaren tako odvažno prilikom jahanja. To je bilo skoro akrobatsko ostvarenje. A i njihove životinje su tome bile naklonjene. Hodale su jedna uz drugu tako da se nije mogla desiti nikakva nezgoda! Rastalasani pokret njihovih hrbata prenosio se na ljubavnike koji su, držeći se u naručju, mislili da ih ne vidi niko izuzev samoga Gospoda Boga.

Ludvík Kuba, *Čtení o Dalmácii*, 1936, str. 224–225.

Škaljar i Škaljarka u narodnoj nošnji, polovina XIX v.

S A D R Ź A J

Milan Kovačević: <i>Riječ izdavača. Savremene klapske obrade Kubinih zapisa</i>	3
Zlata Marjanović: <i>U harmoniji starog i novog</i>	7
Jakša Primorac: <i>Ludvik Kuba opet u Perastu</i>	9
NOTE I TEKSTOVI	11
Napomene	11
1. (2) Zlatni kove i srebreni (Perast)	obr. M. Katavić 12
2. (4) Junak jezdi kroz selo (Kotor-Perast)	obr. M. Katavić 14
3. (5) Vesel' mo se, braćo (Kotor-Perast)	obr. M. Katavić 16
4. (6) Pi'mo, braćo, pi'mo (Kotor)	obr. M. Katavić 18
5. (13) Dobra molitva (Muo)	obr. M. Katavić 20
6. (17) Ja ljubim tebe, moja ružice (Muo)	obr. M. Katavić 22
7. (23) Ta tvoja usta kada progovore (Muo)	obr. J. Šaban-Stanić 24
8. (23) Te tvoje kose sve u jedan prami (Muo)	obr. M. Katavić 26
9. (31) Veselo srce kuđelju prede (Muo)	obr. A. Kodrić-Ivelić 28
10. (52) Sinoć mi djevojka za gradom zaspala (Muo)	obr. Z. Baban 32
11. (52) Sinoć mi djevojka za gradom zaspala (Muo)	obr. K. Magdić 34
12. (59) Išla cura na vodu (Muo)	obr. M. Katavić 36
13. (60) Ajd' idemo, jagodo (Muo)	obr. K. Magdić 38
14. (67) Slatko spavaj, dušo draga (Kotor)	obr. M. Katavić 40
15. (72) Al' to tvoje čelo pokriveno vlasi (Muo)	obr. V. Ferić 42
16. (77) Moje janje umiljeno (Muo)	obr. M. Katavić 44
17. (80) Mjesečina svu noć sja (Muo) ,	obr. M. Katavić 46
18. (96) Teško travi koja kose nema (Muo)	obr. A. Kodrić-Ivelić 48
19. (96) Teško travi koja kose nema (Muo)	obr. K. Magdić 52
20. (103) Mila moja, đe si sinoj bila (Muo)	obr. J. Šaban-Stanić 56
21. (108) Zbogom, neharna dušo (Perast)	obr. J. Šaban-Stanić 58
22. (109) Uzrasla je u Novi naranča (Perast)	obr. Z. Baban 60
23. (110) Uzrasla je u Novi naranča (Perast)	obr. J. Šaban-Stanić 62

24. (112) Oj, pelin, pelinče (Perast)	obr. V. Didović	64
25. (112) Oj, pelin, pelinče (Perast)	obr. J. Šaban-Stanić	66
26. (114) Nevina djeva polako hodi (Perast)	obr. J. Šaban-Stanić	68
27. (116) O, javore, javore (Perast)	obr. J. Šaban-Stanić	70
28. (117) Sinoć Jovo iz Mostara dođe (Perast)	obr. M. Katavić	72
29. (124) Rano rani Đurđevica Jela (Perast)	obr. J. Šaban-Stanić	74
30. (126) Radujmosja, veselmosja (Risan)	obr. M. Katavić	76
31. (129) Škripi đeram, ko je na bunaru (Risan)	obr. Ana Kodrić-Ivelić	78
32. (132) Pala magla na Bojanu (Risan)	obr. M. Katavić	82
33. (139) Hoda, hoda preko polja (Risan)	obr. V. Didović	84
34. (147) Koja je ono djevojka (Muo)	obr. J. Šaban-Stanić	88
35. (151) Zaspao junak po jelom zelenom (Tivat)	obr. M. Katavić	90
36. (152) S onu bandu dubrave (Tivat)	obr. M. Katavić	92
37. (152) S onu bandu dubrave (Tivat)	obr. J. Šaban-Stanić	94
38. (155) Domaćin pije u slavi Božjoj (Tivat)	obr. M. Katavić	96

CIP – Каталогизација у публикацији
Национална библиотека Црне Горе, Цетиње

78(497.16)

LIRICA : klapske obrade narodnih pjesama
iz Boke po zapisima Ludvika Kube iz 1907. g. /
urednici Zlata Marjanović i Jakša Primorac ;
izvršni urednik Milan Kovačević ; notografija
Marina Mirković, Danijela Keržić. - 2013, br. 1. -
Perast : NVO Međunarodni festival klapa, 2013
(Perast : Gospa od Škrpjela). - 25 cm. -
(≠Festivalska biblioteka≠ Julije Balović)

ISSN 2336-9442
COBISS.CG-ID 22699536

